

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

4. JUNI 1984

Fiskeridirektoratet

UTKAST TIL REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSUTVALGET 4. JUNI 1984.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 0900 til kl 1645.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør H. Rasmussen, formann
Ass.fiskeridirektør V. J. Olsen, Fiskeridirektoratet
Departementsråd G. H. Gundersen, Fiskeridepartementet
Ekspedisjonssjef T. Paulsen, Fiskeridepartementet
Direktør G. Sætersdal, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Fiskeskipper L. Bjugn, Norges Fiskarlag
Disponent K. Arctander, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper A. Leine, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper E. Bakkevik, Norges Fiskarlag
Avdelingsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund som varamann for
Advokat I. Nes
Direktør P. L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
Forbundsformann E. Hysvær, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund

Som observatører møtte:

Generalsekretær Finn Bergesen jr., Norges Fiskarlag
Direktør K. Bolstad, Sør Norsk Fryseriforening
Ingeniør P. Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Fiskeskipper O. Strand, Norske Fabrikkskips Forening

Som sekretærer for utvalget møtte konsulentene L. W. Plassa og L. Grønnevet.

Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør P. L. Mietle, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef A. Wåge, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef A. Holm, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef S. Lomelde, Fiskeridirektoratet
Forskningssjef J. Hamre, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Forsker Ø. Ulltang " "
Forsker T. Jakobsen " "
Forsker S. A. Iversen " "
Sekretær L. P. Brekk, Norges Fiskarlag
Byråsjef E. Kvammen, Fiskeridepartementet
Konsulent H. Berntsen, Fiskeridepartementet
Konsulent J. Borthen, Fiskeridirektoratet
Konsulent S. Engesæter, "
Konsulent T. Løbach, "
Konsulent A. Vinje "
Konsulent E. Lekven "
Konsulent K. Østervold Toft "

Det var satt opp følgende forslag til sakliste som ble godkjent:

SAK 1/84 Orientering om

- forhandlinger Norge - Island - EF 8. og 9. mai 1984
- forhandlinger Norge - Island 9. mai 1984
- forhandlinger Norge - EF 7. og 16. mai 1984.

SAK 2/84 Orientering om fisket etter norsk arktisk torsk.

SAK 3/84 Regulering av ringnotflåten i andre halvår 1984.

- a) Deling av ringnotflåten.
- b) Fisket etter sommerlodde i Barentshavet og ved Jan Mayen.
- c) Fisket etter sild i Skagerrak.
- d) Fisket etter makrell i Nordsjøen.
- e) Fisket etter sild i Nordsjøen.
- f) Fisket etter sild vest av 4^oV.
- g) Fisket etter makrell vest av 4^oV og nord for 62^oN.

SAK 4/84 Regulering av fisket etter kystsild i Trondheimsfjorden.

SAK 5/84 Norsk vårgytende sild.

- a) Spørsmål vedrørende regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1984.
- b) Diskusjon av prinsipper for regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1985.

SAK 6/84 Spørsmålet om fiske av mussa.

SAK 7/84 Regulering av fisket etter sei.

SAK 8/84 Maskevidde i snurrevad.

SAK 9/84 Eventuelt.

Rasmussen åpnet møtet og viste til at et nytt Reguleringsråd ville avløse Reguleringsutvalget når den nye loven om saltvannsfiske trådte i kraft. Han spurte om datoen for ikrafttredelse var fastlagt.

Kvammen svarte at en endelig dato for ikrafttredelse ikke var fastsatt, og at dette var avhengig av at nødvendige forskrifter for den nye loven var ferdig utarbeidet.

Bergesen sa at ettersom loven var vedtatt for ett år siden burde den ha vært satt i verk allerede.

Leine kritiserte at møtet var innkalt til en mandag, og påpekte at dette i mange tilfeller skapte ekstra problemer i forbindelse med reising.

Rasmussen viste til at de fleste av utvalgets tidligere møter var lagt til mandager, og at det ikke tidligere hadde vært foreslått å endre dette.

Bjugn sa at han hadde hatt problemer med hotellbestillingen.

Rasmussen beklaget at det hadde vært problemer, og viste til at det denne gangen hadde vært nødvendig å bestille plass til fiskarlagets representanter på et annet hotell enn det vanlige. Fiskeridirektoratet forutsatte at medlemmene selv skaffet rede på bestillingene gjennom kontakt med Norges Fiskarlag sentralt.

SAK 1/84

Orientering om

- forhandlinger Norge-Island-EF 8. og 9. mai 1984
- forhandlinger Norge-Island 9. mai 1984
- forhandlinger Norge-EF 7. og 16. mai 1984

Rasmussen ba Paulsen, som hadde vært delegasjonsleder i alle disse forhandlingene, om å orientere om disse forhandlingene.

NORGE-ISLAND-EF

Paulsen opplyste at EF hadde stått på at de skulle ha 35 % av bestanden av lodde i området. Fordelingen har tidligere vært Island 85 % - Norge 15 %. EF reduserte imidlertid sitt krav til tilsvarende kvoteandel som for Norge.

EF forhandlet fullt på vegne av Grønland som skal gå ut av EF fra 1.1.85. Island kunne imidlertid ikke akseptere en lavere andel enn 80 % og viste her til en forskerrapport som de mente viste berettigelsen av dette krav. Mye av forhandlingene foregikk mellom Island og EF.

Forhandlingene ble avsluttet uten at en var kommet til enighet om en 3 partsavtale. Han minnet om at ACFM tilrådingen var på 300.000 tonn.

NORGE-ISLAND.

I de bilaterale forhandlingene med Island var det enighet om fordelingen 85/15 % Den norske kvoten ble satt til 105.000 tonn etter at det var foretatt justeringer ut fra tidligere års overfiske.

Norge har forsøkt å få øket totalkvoten på 300.000 tonn - men dette har ikke lyktes.

Avtalen med Island om banklinefiske i Islands sone som de siste årene har vært på 2.000 tonn lange/brosme var sagt opp av Island med virkning fra 13. juni 1984. For å få denne avtalen forlenget krevde Island motytelse for islandske fiskere. Det eneste Island var interessert i som slik motytelse var loddekvote ved Jan Myen.

Den norske kvoten ved Island er nå i 1984 1.000 tonn fram til 13. juni. Dersom Norge vil har mer i islandsk sone, må vi gi Island noe av vår loddekvote ved Jan Mayen.

NORGE EF.

Norge tok opp spørsmålet om EFs fiske (hovedsakelig dansk) av sildeyngel i Nordsjøen. Det var ifølge havforskerne tatt opp 170.000-175.000 tonn sildeyngel i 1983. Norge tok opp spørsmålet for å få satt en stopper for dette fisket - og dessuten for å få kompensasjon for dette fisket.

EF uttalte at sildeyngel ikke var omfattet av avtalen da ICES tilrådingen kun dreier seg om voksen sild. Videre hevdet EF at det ikke var noe sild i norsk sone for tiden - slik at Norge ikke kunne være berettiget til en større andel av denne kvoten enn 3-4-5 %. Hvis Norge ønsket større andel av sild måtte vi i så fall kompensere ekstra for dette med kvoter av andre fiskeslag.

Norge viste under forhandlingene til at bestanden nå var på et lavt nivå og at forholdet ville være endret når bestanden var bygget opp igjen.

ICES anbefalingen er nå 100.000 tonn i IV A/B og 55.000 tonn i den sørlige del av Nordsjøen(IVc).

Fra norsk side var det gitt uttrykk for at en gjerne kunne ta utgangspunkt i 155.000 tonn - men at dette kvantum selvsagt også måtte omfatte yngel-fisket. En har fra norsk side signalisert at en vanskelig kunne akseptere en andel på under 30 % i 1984. Og EF ga underhånden signal om at det maksimalt kunne være snakk om 10 % uten betaling.

EF stok imidlertid på at det var så lite sild i norsk sone at det kunne være tvilsomt om nordsjøsislden i det hele tatt kunne anses som fellesbestand. Etter forhandlingene med Norge har som kjent EF ensidig fastsatt en kvote på 155.000 tonn.

Som en følge av dette vil enhver norsk dokumentasjon av at det er sild i norsk sone gjøre det lettere for Norge å forhandle med EF senere.

Den midlertidige avtalen med EF av desember 1983 som resulterte i 15.000 tonn for norske fiskere, løper til utgangen av juli 1984.

Gundersen spurte om en skulle drøfte reaksjoner mot EF nå.

Rasmussen mente at dette burde tas i forbindelse med drøftingen av flåtedelingspakken.

Hysvær spurte om departementet hadde vurdert å dra inn i diskusjonen den kvoten EF har av torsk i Barentshavet.

Rasmussen spurte hva som ville skje dersom en ikke kom fram til en ny avtale om nordsjøsild med EF.

Paulsen presiserte at konflikten gjaldt nordsjøsild - men at en hadde gitt uttrykk overfor EF at en konflikt lett kunne smitte over til andre områder.

Utgangspunktet var imidlertid at en har en balansert avtale med EF - så en måtte se nøkternt på mulighetene av å trekke inn andre elementer i konflikten. Vi kunne eventuelt se på det danske industrifisket i norsk sone -men en må regne med at det i så fall ville kunne komme motreaksjoner fra EFs side.

Leine sa at en burde prøve å avgrense konflikten til sild og ikke ta sjansen på å blande inn andre fiskeslag.

Gundersen pekte på at en burde ha en klar gjensidig bestemmelse med EF om at det ikke skal fiskes undermåls sild, og spurte om ikke forskernes tilrådning gikk ut på dette.

Rasmussen opplyste at ICES anbefaler en kvote som omfatter 2 pluss-sild - dvs. sild over 2 år. Han tolket dette slik at det ikke skal fiskes sild under 2 år.

Ulltang opplyste at en har en rekke anbefalinger fra ACFM som peker i retning av at en ikke skal ha et yngelfiske, - f.eks. anbefalinger om minstemål og om sperring av områder med stor yngelinnblanding. Det er helt klart at ICES ikke anbefaler eller godkjenner et yngelfiske, og derfor er kvoteanbefalinger gitt for eldre sild enn 2 år.

Bergesen spurte om det medfører riktighet at ACFM har forutsatt et yngelfiske på 175.000 tonn i sin tilråding.

Ulltang uttalte at dersom en klarte å stoppe yngelfisket ville dette føre til høyere kvote. En prøver å få et realistisk bilde i tilrådingene fra ACFM - men det ligger ikke i dette at en anbefaler at der skal skje et yngelfiske. Det betyr bare at kvoten kunne blitt adskillig høyere i 1984 om en ikke hadde hatt yngelfiske i 1982-83.

Bakkevik spurte hvilken dokumentasjon det var EF la til grunn når de påsto at bare 3-4 % av nordsjøsilden er i norsk sone.

Paulsen svarte at en arbeidsgruppe tidligere hadde sett på sonetilhørighet for alle fellesbestandene i relasjon til Norge - EF. Arbeidsgruppen avga uttalelse i 1979. Gruppen la til grunn fangsttall og det er dette EF nå bygger på. Disse gir en høy andel for Norge på 50-60-tallet og lav for 70-tallet. Det ble avholdt et møte i Bergen i år for å se om en kunne ajourføre denne rapporten - men fant ikke at dette var mulig - og en gjentok derfor stort sett statistikken en hadde i forrige rapport fra slutten av 70-tallet.

Bergesen mente at EF argumenterte med at en her har en anbefalt TAC og denne skal fordeles - men denne anbefaling forutsetter et yngelfiske som før.

Sætersdal viste til at som en mulig løsning kunne en gitt 2 alternative TACer - en med forutsetning om yngelfiske og en uten. Han pekte imidlertid på at viktigere for Norge enn yngelfisket i Nordsjøen er yngelfisket i Skagerrak. Dersom en ikke hadde hatt yngelfiske i Skagerrak, ville en nemlig fått større andel av sild i norsk sone.

Han opplyste ellers at yngelundersøkelsene hver vinter viser en økende andel yngel i norsk sone - dette hjelper imidlertid lite så lenge en til grunn for sonetilhørighet bare legger den fiskbare bestanden (og ikke regner med yngel).

Bakkevik spurte hva norske forskere har å slå i bordet med når EF påstår at den norske andelen kun er på 2-4 %.

Paulsen hevdet at forskerne burde se på formuleringene i anbefalingene -han viste til at anbefalingene ble misforstått under forhandlingene.

Ulltang svarte at det ikke kunne gjøres klarere enn i rapporten at yngelfisket ikke bør foregå. Han viste ellers til at anbefalingen ble klargjort under forhandlingene. Som et eksempel på gevinsten ved å stoppe yngelfisket sa han at dersom en stoppet yngelfisket i 1984 - dvs. at en ikke fisket 1-gruppe i IV A/B, så kunne kvoten for 1985 økes fra 166.000 til 190.000 tonn. Når det gjaldt mer langsiktige prognoser så kunne en si at for hvert tonn en sparer i ungsildfisket (0- og 1-gruppe) vil en kunne få to tonn senere.

Gundersen mente at løsningen måtte være at en forsøker å få inn i avtalen et minstemål for sild. Han fant det helt uhørt at en skulle kunne argumentere med at yngelfisket ikke hører med til kvoten. For øvrig mente han at norske fartøy nå måtte fiske sild så mye som mulig i norsk sone for å kunne bevise større sonetilhørighet.

Wåge opplyste at en nå hadde et prøvefiske på 5 og senere 10 fartøy i norsk sone. En hadde imidlertid ennå ikke fått rapport fra de siste 10 båtene - men han hadde inntrykk av at båtene hadde fått fangst.

Ulltang viste til at anbefalingen fra ICES når det gjelder minstemål på denne silden er 23 cm.

Sætersdal viste til at dette er problem en har stridt med siden slutten av 1960-årene. Det dreier seg her om et slags "ikke-fiske" som EF bare vil overse. Og han var av den oppfatning at problemet ikke var lett å løse og i alle tilfeller kunne det ikke gjøres ved klarere anbefalinger fra ICES.

Bakkevik spurte om en visste nok på norsk side om hva som fantes av sild i norsk sone. Han spurte også om hvilket program en nå hadde for forskningen på dette felt. Han mente at selv om en slapp fisket fritt så ville det kunne begrenses av andre forhold - f.eks. mottak.

Rasmussen mente at en ville slippe unna eventuelle mottaksvansker dersom en slakket på konsumkravet.

Leine var skuffet over EF som forhandlingspartner. Han sa seg enig med Sætersdal i at problemet ikke var enkelt å løse.

Fladmark ga uttrykk for at han savnet en strategi for hvordan en skal håndtere problemet. Han var enig i at silden i første omgang skulle holdes separat. Han var overrasket over påstanden om at mottakskapasiteten i land kunne være en begrensende faktor dersom en slapp sildefisket i Nordsjøen løst.

Rasmussen mente at en i tilfelle måtte liberalisere turkvotebegrensningen og oppmalingsforbudet. Med en større turkvote ville det lønne seg å gå lenger for å levere. Han kunne heller ikke se klart for seg den begrensning som Bakkevik påpekte.

Bakkevik uttalte at dersom en trakk inn hele den norske mottakskapasiteten, så var det klart at det var mulig å ta imot store kvanta. Hans påstand hadde henspeilet på den sildoljeindustrien som vanligvis blir regnet med i Nordsjøsammenheng.

Fladmark understreket nødvendigheten av å få demonstrert overfor EF at Norge har mulighet for å fiske sild og dette vil en gjøre. Da måtte en akseptere å se bort fra det vanlige kravet om konsumanvendelse osv.

Rasmussen stilte avslutningsvis spørsmål om den silden som kunne fiskes i norsk sone i Nordsjøen oppfylte minstemålet. Dette ble det svart bekreftende på.

Han viste ellers til at en ville komme tilbake til denne diskusjonen under saken om regulering av ringnotflåten.

SAK 2/84

ORIENTERING OM FISKET ETTER NORSK-ARKTISK TORSK I 1984.

Rasmussen viste til de utsendte sakspapirene, og han ba Engesæter referere innholdet.

I sakspapirene er det gitt følgende redegjørelse:

" Regulering av torskefiske med konvensjonelle redskaper.

Basert på anbefalinger fra flertallet i Reguleringsutvalget på møtet 5. og 6. desember 1983 fremmet Fiskeridirektøren følgende forslag til reguleringer av konvensjonelle redskaper i 1984:

	<u>Anslått reguleringseffekt</u>
1. Fiskestopp uke 4	6.000 tonn
2. Helgefredning uke 12, 13, 14 tre helger før fiskestopp	16.800 "
3. Fiskestopp i forbindelse med påsken uke 15, 16, 17	20.000 "
4. Helgefredning uke 18.-26. (mai og juni)	4.000 "
5. Garnbegrensning	-
6. Generell maksimalkvote på 350 tonn for alle fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskaper	5.000 "
7. Fangstkvoter: Bankline og reketrålere 150 tonn Reketrålernes dessuten begrenset av gruppekvoten på 5.000 tonn	<u>5.000 "</u>
Samlet effekt	<u>56.800 tonn</u>

I tillegg ble det presentert et alternativt opplegg for tidspunkt for fiskestopp og perioder for helgefredning med en samlet beregnet reguleringseffekt på 54.800 tonn.

Forskriftene som ble fastsatt av Fiskeridepartementet den 15. desember 1983 innebar en del endringer i forhold til Fiskeridirektørens forslag. I stedet for helgefredning tre helger før påske fastsatte forskriftene

helgefredning fra 25. mai til 17. september. Forslaget om fiskestopp i uke 15 (uken før påske) ble endret til stopp i uke 10 og dessuten ble det fastsatt fiskestopp fra 14. desember og året ut. Videre ble den generelle maksimalkvoten i forskriftene fastsatt til 400 tonn, og maksimalkvoten for banklinebåtene og reketrålerne satt til 175 tonn. Beregnet innspart torskekvantum etter forskriftene av 15. desember var 46.000 tonn.

17. februar ble forskriftenes § 5 endret fra konkret å angi maksimalt antall garn som kan brukes til "ingen båt må bruke fleire garn enn det som kan røktast dagleg".

27. februar ble bestemmelsen om fiskestopp i uke 10 opphevet, i stedet ble det innført stopp fra fredag 2. mars kl 2400 til mandag 5. mars kl 2400. Samtidig ble påskestoppen utvidet til også å omfatte torsdag i uke 15 og dessuten ble det innført stopp i uke 18.

10. april ble det på ny foretatt endringer i reguleringsforskriftene: Helgefredningen ble utsatt to uker fra 25. mai til 8. juni. Fiskestoppen i uke 18 ble opphevet for Finnmarks vedkommende, og for line og juksa i alle distrikter nord for 62°N. For å motvirke tapt reguleringseffekt ble det innført fiskestopp i perioden 29. juni til 5. august, med unntak av juksa. Juksafiskerne må imidlertid rette seg etter helgefredningsbestemmelsene i perioden.

Torskereguleringsforskriftene med endringer av 10. april, Melding fra Fiskeridirektøren J. 82/84 var vedlagt sakspapirene.

Etter de siste endringene i forskriftene kan en anslå effekten av reguleringene som følger:

	<u>Anslått reguleringseffekt</u>
1. Fiskestopp i uke 4	6.000 tonn
2. Fiskestopp fredag 2. mars - mandag 5. mars ^{x)}	6.300 "
3. Fiskestopp torsdag 12. april - søndag 6. mai ^{xx)}	19.500 "
- unntatt for Finnmark, og line/juksa uke 18	- 3.000 "
4. Helgefredning uke 23 - 26	1.500. "
Helgefredning uke 26 - 37	3.000 "
5. Fiskestopp lørdag 30. juni - søndag 5. august (m/ unntak for juksa)	3.500 "
6. Fiskestopp Fredag 14. desember - Mandag 31. ds.	5.000 "
7. Garnbegrensning	-
8. Generell maksimalkvote 400 tonn	2.000 "
9. Fangstkvote: Bankline og reketrålere 175 tonn og gruppekvote for reketrålerne	<u>5.000 "</u>
Samlet	<u>48.800 tonn</u>

x) utvidet helgefredning uke 9 + 1/6 uke 10

xx) 1/3 av uke 15, ukene 16, 17 og 18.

Regulering av trålfiske etter torsk.

Ved fastsettelse av trålernes kvoteandel la en til grunn at gruppen skulle opprettholde en relativ andel av ordinær kvote av norsk-arktisk torsk på nivå med 1983. For 1984 utgjør dette 48.000 tonn. Gjeldende forskrifter om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1984 var vedlagt sakspapirene. Kvantumet til de forskjellige fartøygrupper fremgår av forskriftenes § 3.

Kvoten til småtrålerne er fordelt etter samme mønster som tidligere med en prorata-reduksjon i forhold til 1983-kvotene.

Det ble dessuten fastsatt generell stopp i trålfiske innenfor 12-milsgrensen i forbindelse med oppheving av fiskestopperiodene for konvensjonelle redskaper

For småtrålergruppen var forbudsperiodene lik det som var gjeldende for konvensjonelle redskaper. Senere endringer tilsvarer også reguleringene av disse redskapstypene, se ovenfor.

Nedenstående tabell gir en oversikt over torsk landet i de forskjellige prissoner i Norges Råfisklags distrikt pr. utgangen av uke 17 i 1983 og i 1984. Det fremgår av totalen at kvantumet i år ligger vel 5000 tonn over fjorårskvantumet. Spesielt er landet kvantum i prissone 3 gått opp, mens skreikvantumet er lavere enn i fjor.

OPPGAVER OVER TORSK LEVERT I NORGES RÅFISKLAGE DISTRIKT
PR. UTGANGEN AV UKE 17.

	1984	1983
		Nr. 1.5
	29.4.	FG 11.83
	Rund vekt	Rund vekt
Prissone:		
Torsk 1	7.483	6.177
2	23.248	23.234
3	42.669	30.517
4/5/6	23.420	22.305
7/8	2.441	2.870
9	946	1.393
Sum Torsk	100.207	85.103
Skrei 5	69.976	79.563
Totalt	170.183	164.666

Tar en med torskefangster fra området nord for 62°N landet i de øvrige salgslagene blir totalen:

	1984	1983
	pr.29.4.	pr. 1.5.
Torsk (inkl. skrei)	180.475 tonn	184.441 tonn

Oppgangen på 5000 tonn i Norges Råfisklags distrikt blir motvirket av nedgang i torskefangstene som leveres i de øvrige salgslagene slik at totalkvantumet pr. utgangen av april ligger ca. 4000 tonn under fjoråret.

Fiskeridirektøren har tidligere anslått torskekvantumet i 1984 til mellom 245 og 260 tusen tonn. Fangstutviklingen til nå skulle tyde på at forventet fangstkvantum i 1984 vil ligge omkring det høyeste av disse anslag.

Maksimalkvote/Fangstkvoter.

Det opplyses i Norges Råfisklag at et par fartøy allerede har nådd opp i maksimalkvoten på 400 tonn. Videre er det flere reke-trålere som har fisket 175 tonn torsk og dermed fylt sin torskekvote.

Reke-trålernes gruppekvote.

Av reke-trålernes gruppekvote på 5000 tonn torsk er det pr. medio mai fisket 4568 tonn. Fangstene i sommerhalvåret er normalt små, og med samme utvikling som i 1983 vil kvoten være tatt i august - september.

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket og stoppe reke-trålernes torskefiske når gruppekvoten på 5000 tonn beregnes oppfisket."

Som svar på spørsmål om hva den norske totalkvoten er i henhold til avtalen med Sovjet, svarte Rasmussen at kvoten nå er 195.000 tonn etter den siste overføringen på 15.000 tonn fra Sovjet.

Gundersen sa at denne overføringen av torsk til Norge var kommet i stand mot en tilsvarende overføring av uer (mentella) til Sovjetunionen. Han sa videre at det nå over flere år var oppmagasinert et norsk overfiske på 480.000 tonn i forhold til de omforente årlige totalkvotene. Han var redd for at dette kunne bli gjort gjeldende når fisket på de nye sterke årsklassene tok til.

Arctander påpekte at trålerne hadde fått redusert sin årskvote for 1984 med 12.000 tonn, mens de framlagte fangsttallene nå viste en økning i fangsten for de passive redskapene.

Brekk sa at dersom en tok med ytterligere to uker i fangststatistikken (til og med uke 19) i tillegg til de fangsttallene t.o.m. uke 17 som var referert i sakspapirene, så var økningen for 1984 i forhold til 1983 redusert med 2.000 tonn.

Dersom en så på fangstene for hele landet, var nedgangen i totalfangst i 1984 i forhold til 1983 betydelig større enn 4.000 tonn.

Han sa også at mens det reguleringsopplegget som ble fastsatt av Fiskeridepartementet tilsvarte en beregnet regulerings-effekt på 46.000 tonn, så hadde Norges Fiskarlag gått inn for et opplegg med beregnet regulerings-effekt på 49.000 tonn.

Gundersen sa til dette at det vel neppe kunne sies at det i fremste rekke var Norges Fiskarlag som presset fram reguleringene i torskefisket.

Bergesen viste til at fiskarlaget hadde gått inn for en annen fordeling av fisket.

Strand stilte spørsmål om bestandssituasjonen. De som fisket i Barentshavet nå mente at situasjonen bestandsmessig måtte være mye bedre enn på mange år.

Sætersdal sa at det allerede tidligere var varslet at det ville bli bedre rekruttering framover fra 1982- og 1983-årsklassene. I vinter har det vist seg at spesielt 1982-årsklassen har en usedvanlig kraftig vekst, langt over normalen. Allerede til høsten kan denne komme som innblanding i trålfisket, både med sovjetisk maskevidde på 125 mm og norsk maskevidde på 135 mm. Avstengning av områder vil da bli aktuelt, og dette vil gjelde også neste år.

I Svalbardområdet er det gode yngelforekomster, og dette kan skape spesielle problemer.

Gundersen stilte spørsmål om hvordan rekereguleringen virker.

Sætersdal svarte at denne reguleringen har virket bra. Der det er bifangster av yngel over det fastsatte kriteriet - som kan anses å være satt konservativt - blir det innført stopp i fisket. Beskyttelsen av yngelen er gjennom denne framgangsmåten bra.

Gundersen stilte også spørsmål om fordelingen av 1983-årsklassen, og om dette kunne skape spesielle problemer for beskyttelsen av denne årsklassen fremover.

Sætersdal svarte at 83-årsklassen ville framtre som betydelige forekomster av ungfisk i 1985 -86 -87. Historisk vet en at fisket på slik ungfisk kan utgjøre 200.000 tonn årlig når det slår til. En kan vel vente at dette vil skje igjen.

Fladmark stilte i denne forbindelse spørsmål om hvilken lengde fisken da ville ha.

Jakobsen svarte at fisken kan nå opp i en lengde på 40 cm som 2-åring. Den vil da opptre nær kysten og oppe i sjøen. 82-årsklassen vil komme opp i denne størrelsen neste år.

Arctander sa at en måtte legge stor vekt på overvåkingen for å hindre yngelfiske. Ut fra opplysningene fra norske trålere mente han at dette ville bli spesielt aktuelt i Bjørnøya - Svalbard området.

Rasmussen sa at det var usikkerhet knyttet til gjennomføring av reguleringer i Svalbard-området. Saken om "Kveithola" hadde likevel vist at norske reguleringer i praksis ble respektert. For fremtiden måtte en derfor bare fastsette de reguleringer som er nødvendige, og håpe på at disse ble respektert som før.

Fladmark mente det var generelt uheldig at fordeling av totalkvoten for året ble foretatt før sesongen tok til. Trålerne hadde da gjentatte ganger kommet uheldig ut. Senere justering i løpet av året hadde ikke kommet trålerne til del, økninger i totalkvoten ble da bare avskrevet på de passive redskapers overfiske.

Gundersen spurte om fordelingen av de yngre årsklassene i Barentshavet var østlig, slik at tilgjengeligheten i sovjetisk sone var spesielt god.

Jakobsen svarte at de siste data fra mai viste at det hadde vært en forskyvning vestover siden i vinter. Mesteparten av fisken som er eldre enn 2 år fordeler seg på gråsonen og norsk sone. Årsklassene yngre enn dette holder seg langt østover, og den største andelen av disse er dermed i sovjetisk sone.

Sætersdal sa at klimaforhold var forventet å komme tilbake til det normale. En måtte håpe at en stor del av 82-årsklassen ville holde seg i norsk sone. Sovjetunionen ville likevel snart merke økt tilgang i sin sone, og dette ville sannsynligvis føre til et ønske om økt TAC. En ville da komme inn i en motsatt fase i forhold til det en hadde hatt de siste årene.

Arctander spurte om muligheten for å få innført samme maskevidde i sovjetisk sone som i norsk sone.

Gundersen svarte at foreløpig var det sannsynligvis ingen utsikt til å få gjennomført dette. Sovjet vil sannsynligvis be om en økt TAC, men Norge vil ikke kunne støtte dette.

Sætersdal sa at selv med det samme minstemål som nå, så måtte en fortsatt være forberedt på å gjennomføre sperrede soner for å unngå å overskride den fastsatte prosent tillatt innblanding av undermåls fisk.

Leine hadde ingen tro på at det ville være mulig å få Sovjet med på økning i maskevidden. Dette ville spesielt være tilfelle når det ble økt tilgang på småfisk i sovjetisk sone.

SAK 3/84

REGULERING AV RINGNOTFLÅTEN I ANDRE HALVÅR I 1984.

a) Deling av ringnotflåten

Rasmussen viste til sakspapirene der det var gitt følgende redegjørelse:

"Også for 1984 er det fattet diverse vedtak i fiskeriorganisasjonene som støtter etablering av en flåtedeling mellom ringnotfiske i Nordsjøen/Skagerrak og fiske i Barentshavet/Jan Mayen.

Landsstyret i Norges Fiskarlag uttalte i møte 10.5.1984:

1. Det etableres en omfattende flåtedeling mellom Nordsjøen/Skagerrak og Barentshavet/Jan Mayen. Nordsjø-alternativet skal omfatte ringnotflåtens andel av Skagerraksild, sildekvoten vest av 4^oV, ringnotflåtens andel av Nordsjømakrell, samt det nødvendige kvantum av ringnotflåtens andel av Nordsjøsilde, slik at det skapes en rimelig økonomisk balanse mellom dette alternativ og Barentshav-alternativet, som må omfatte lodde i Barentshavet og ved Jan Mayen."

Vedtaket er i sin helhet inntatt som vedlegg.

I 1983 ble det som kjent gjennomført en tilsvarende flåtedeling, med følgende elementer i "Nordsjøpakken":

	<u>Kvote</u>	<u>Fangst</u>	<u>Verdi</u>
Sild i Skagerrak:	4000 tonn	3627 tonn	6,0 mill. kr
Sild i Nordsjøen:	5000 "	5000 "	7,4 " "
Makrell i Nordsjøen:	7300 "	6250 "	<u>8,5 " "</u>
			<u>21,9 mill. kr</u>

Det var i alt 12 fartøy som deltok i Nordsjøen/Skagerrak i 1983. Gjennomsnittlig verdi pr. fartøy ble ca. 1,8 mill. kr. Gjennomsnittstørrelsen for de 12 fartøyene var ca. 3850 hl, og i loddefisket ville et slikt snitt-fartøy fått en fartøykvote på ca. 39.000 hl til en verdi på 2,1 mill. kr.

I 1984 har en (etter forslaget fra Norges Fiskarlag) følgende aktuelle kvoter (regneeksempel):

	<u>Kvote</u>	<u>kr pr. kg</u>	<u>Verdi</u>
Sild i Skagerrak:	4500 tonn	1,40	6,3 mill. kr
Sild vest av Skottland:	6400 "	1,20	7,7 " "
Makrell i Nordsjøen:	6500 "	1,30	8,5 " "
Sild i Nordsjøen:	7000 "	1,20	8,4 " "
			<u>30,9 mill. kr</u>

Sildekvoten i Skagerrak er i 1984 7.800 tonn, derav fratrekkes anslag for kystfisket 2.300 tonn (=fisket i 1983) og andel til snurperne under 90 fot (1.000 tonn).

Sildekvoten vest av Skottland er etter avtalen med EF 6.400 tonn.

Norsk makrellkvote i ICES IV+IIIa er i 1984 23.800 tonn. Sverige har fått tildelt 225 tonn makrell (inkl. bifangster).

Kystfisket etter makrell ble i 1983 rekordhøyt, 17.879 tonn, herav ble 1.977 tonn levert av 8 snurpefartøy under 90 fot. Totaltallet i 1982 var 16.993 tonn. Med en reduksjon i kvoten for snurperne under 90 fot fra 2000 tonn til 1600 tonn, skulle et anslag på det totalt kystfisket på ca. 17.100 tonn være realistisk. Ringnotkvoten for konsesjonsfartøy foreslås derfor satt til 6.500 tonn i 1984.

Når det gjelder sildekvoten i Nordsjøen er situasjonen svært uklar når dette skrives. En har i regneeksempel foran satt av 7000 tonn sild i Nordsjøen. Dette tilsvarer restkvote av de hittil avtalte 15.000 tonn i 1984 etter at hele flåten foreløpig er tildelt 8.000 tonn.

Reguleringsutvalget bes drøfte i hvilken grad en skal bidra til at deltakelsen i Nordsjø/Skagerrak-pakken skal stimuleres. Ved å øke mulighetene for å fiske sild i Nordsjøen; evt. i norsk sone, vil en også kunne øke antallet fartøyer vesentlig.

Norges Fiskarlag har i sitt vedtak sagt at de to alternativer må baseres på likt beregnet nettoresultat for gjennomsnittlig fartøystørrelse.

En har gjennom innsendte regnskapsskjema til Budsjettnemnda for Fiskerieringen prøvd å analysere om kostnadene ved Nordsjøfiske utgjør en prosentvis mindre andel av bruttoinntekt enn ved sommerloddefiske. Budsjettnemnda har foreløpig fått svar for 1983 fra 4 av de 12 fartøyene som var i Nordsjøen. En har kun muligheter å se på drivstoffutgiftene, da de andre variable kostnader kun er oppgitt på årsbasis. Drivstoffutgiftene for disse fartøyene var ca. 17 % av bruttofangstverdi av sild/makrell.

For loddefartøy av tilsvarende størrelse utgjør drivstoffet i snitt ca. 19 % av fangstverdi i sommerloddefisket.

Bemanning ser ut til å være lik i de to alternativene.

Ut fra disse betraktninger skulle bruttoverdi være et par prosent høyere i loddefisket enn ved makrell/silde-fiske. Imidlertid må en her ta betraktning tre forhold:

1. Usikkerheten i Nordsjøalternativet er stor når det gjelder priser og også tilgjengelighet av sild.
2. Det er stor variasjon i drivstofforbruket for de enkelte fartøy, og beregningene over bygger på for få innsendte skjema for å gi sikre tall.
3. Variasjon m.h.t. fyllingsgrad av drivstofftanker ved fiskets slutt.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en ser bort fra evt. ulikheter på kostnadssiden. De to alternativer bør dermed vurderes i forhold til lik bruttoverdi.

Beregningene under punkt b viser at et fartøy på 4000 hl vil ha en loddekvote på ca. 32.000 hl til en antatt verdi på ca. 1,8 mill. kr. Dersom gjennomsnittsstørrelsen på fartøyene som velger Nordsjøalternativet blir ca. 4000 hl, skulle det tilsi at det er rom for 17 fartøy i dette alternativ. Dersom sildekvoten i Nordsjøen økes til det dobbelte (14.000 tonn) er det rom for 21 fartøy. Dersom sildekvoten i Nordsjøen settes til 25.000 tonn, skulle dette tilsi et fartøyantall på 27. Det er her tatt hensyn til den økning i loddekvotene som følger av et økende antall fartøy i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren vil anbefale at det settes opp kvoter slik at minst 20 fartøy kan delta i Nordsjøalternativet."

Rasmussen understreket at det var en rekke usikre momenter, men at en i det vesentlige hadde fulgt opplegget til Norges Fiskarlag. Bl.a. er det foreslått at sild vest av 4° blir tatt med i Nordsjøpakken. Disse fartøyene har tidligere fått anledning til å delta i dette fisket, men pga. båtstørrelsen er det tvil om de faktisk kan delta. Det påstås videre at den silden disse fartøyene melder inn som fangst fra området vest av 4^oV er tatt andre steder.

Leine uttalte til dette bl.a. at det var nødvendig å ta med sild vest av 4^oV i pakken.

Bergesen påpekte at den foreliggende situasjon (bruddet med EF) måtte føre til vesentlige endringer i forhold til det opprinnelige opplegget fra Norges Fiskarlag.

Rasmussen viste til den usikkerhet som knyttet seg til årets loddefiske, men understreket at Reguleringsutvalget likevel måtte ta et standpunkt.

Leine ba om at størst mulig kvantum av Nordsjøsilten måtte inngå i flåtedelingen med sikte på 20-25 fartøy. Av makrell i Nordsjøen burde det avsettes 7500 tonn i stedet for 6500 tonn, til "Nordsjøflåten". Videre burde det tillates et fritt sildefiske i Nordsjøen i 3 uker fra 20.-25. juni. som demonstrasjon overfor EF.

Rasmussen sa at en økning til 7500 tonn ville føre til at kystfisket etter makrell ville bli stoppet når det var tatt 16.100 tonn.

Leine mente at dette ikke ville få betydning da det ikke er sannsynlig at en vil kunne ta et slikt kvantum i år.

Rasmussen ba Hamre om oversikt over loddebestanden den kommende sesong og ga etter dette følgende foreløpige oppsummering:

1. 470.000 tonn lodde til fordeling i 1984.
2. Sild i vest av 4^oV tas med i flåtedelingen.
3. Makrell økes med 1000 tonn til 7500 tonn.

Borthen orienterte under henvisning til saksdokumentene om de priser som var lagt til grunn for utregning av loddekvotene. Forslagene ga rom for ca. 17-18 fartøy.

Brekke foreslo at hele restkvantumet av Nordsjøsilde ble trukket inn i Nordsjøpakken. Dette kunne gi rom for ca. 20-25 fartøy.

Rasmussen gjorde oppmerksom på at dette ville føre til at det generelle fisket etter silde i Nordsjøen måtte stoppes straks.

Bakkvik mente at en måtte ta stilling til hvilke reaksjoner som skal tas overfor EF, eventuelt åpne for et fritt fiske i Nordsjøen snarest da avtalen med EF går ut 31. juli.

Leine foreslo fritt fiske for Nordsjøflåten i norsk sone av Nordsjøen fra det tidspunktet de andre fartøyene går på loddefiske da dette kunne gi en brukbar gevinst.

Bergesen foreslo at det åpnes for et fritt fiske i Nordsjøen snarest, deretter forbeholdes fisket en viss tid for "Nordsjøflåten". - Etterpå åpnes det for fritt fiske igjen. Han ville også vite om en kunne finne noe silde i Nordsjøen utover høsten og hvor snart flåtedelingen kunne komme i gang. Et annet alternativ kunne være at en først åpnet for et fritt fiske etter at "Nordsjøflåten" har tatt sitt.

Rasmussen påpekte at det siste alternativ ikke passet de fartøyene som skulle på loddefisket.

Wåge ga en kort orientering om de praktiske og juridiske problemer en eventuell kvantifisering og/eller periodisering ville ha. Han påpekte at en periodisering av fisket som Leine foreslo innebar en del fordeler i forhold til en kvantifisering - også i forhold til EF.

Leine ga uttrykk for at sjansene for å finne silde i Nordsjøen økte utover i juli måned og at en periodisering var å foretrekke for dem som ønsket å satse på sildefisket.

Bakkevik støttet dette synet.

Rasmussen ga følgende oppsummering:

- 1) Åpne for et fritt fiske etter sild inntil videre i Nordsjøen i norsk sone så snart som mulig. Dette fordi vi må demonstrere at vi kan og vil fiske.
- 2) Løse på oppmalingforbudet, men sørge for at det sikres et kvantum til konsum. Dette er imidlertid noe betenkelig fordi det kan føre til at vi ikke tar det nødvendige kvantum i EF-sonen.

Etter spørsmål fra Arctander fastslo Rasmussen at det ikke ville bli dispensert fra minstemålsbestemmelsene.

Brekk gikk inn for flåtedeling for 20-25 fartøy, at makrellkvoten i Nordsjøen økes til 7500 tonn. og at det åpnes for fritt fiske etter sild i norsk sone av Nordsjøen fra 15. juni. Fisket reguleres med turkvoter på 1000 hl + 30 % av konsesjonskapasiteten.

Rasmussen foreslo følgende:

Det generelle fisket på de tidligere avsatte 8000 tonn sild i EF-sonen stoppes 15. juni. "Nordsjøbåtene" gis adgang til å fortsette fisket i EF-sonen frem til 31. juli.

Samtidig (15. juni) åpnes det for et fritt fiske i Nordsjøen frem til 31. juli. Etter 31. juli gis det enerett for nordsjøflåten til et fritt fiske i norsk sone inntil 3/4 av loddebåtene har fått sin kvote.

Da Nordsjøflåten skal fiske alene i Nordsjøen gis det adgang for levering til russiske fabrikkskip. Nordsjøbåtene må selv velge om de vil fiske i EF-sonen eller norsk sone før 31. juli. I norsk sone gis det anledning til å levere til mel og olje.

Etter at 3/4 av loddeflåten har tatt sin kvote åpnes det for et fritt fiske i Nordsjøen for hele flåten utover høsten. Skjæringsdatoen må vurderes ut fra den aktuelle situasjon.

Flåtedelingsfartøyene må kunne velge om de vil fiske i EF-sonen eller norsk sone før 31. juli selv om det kan føre til at det blir vanskelig å fiske hele EF-kvoten. Problemet kan avhjelpes ved at turkvotene i EF-sonen økes. Det vil også være mer attraktivt når en samtidig innfører en turkvote i det frie oppmalingsfisket i norsk sone. Det må også være opp til den enkelte om vedkommende vil ta opp de garanterte kvotene eller ikke.

Det kan ikke garanteres at utbyttet vil bli likt for de to alternativene. Det er større sjanse å ta å gå i Nordsjøen, og derfor bør det være bygget inn mulighet for større gevinst.

Rasmussen påpekte videre at fritt fiske vil kunne få negativ betydning for eventuelle nye forhandlinger med EF.

Leine mente at fangstene i norsk sone burde kjøles for at råstoffet skulle få best mulig kvalitet.

Når det gjaldt makrell nord for 62° burde det legges opp til at minst 1000 hl går til konsum, resten til mel og olje, men med adgang til å dispensere. Nordsjøbåtene burde også få en liten begrensning f.eks. når loddefisket nærmet seg slutt. Det frie fisket i norsk sone burde opphøre når en er kommet et stykke ut i loddefisket.

Bergesen så det som lite trolig at EF ville endre sitt syn mht. kvoten.

På spørsmål fra Leine om det var rimelig å anta at Norge ville gå inn for nye forhandlinger med EF svarte Paulsen at dette var lite sannsynlig hvis EF ikke var villig til å drøfte sitt syn på yngelfisket og soneandeler.

Borthen foreslo at en tok forbehold om oppheving av flåtedelingen hvis forholdene til EF endret seg.

Rasmussen mente at dette ville bli for komplisert.

Brekk ga uttrykk for at det ikke var nødvendig å ta slikt forbehold da forutsetningene for å gå i forhandlinger var at kvantumet ble så stort at det overskred kvantumet i flåtedelingspakken.

Gundersen mente at det måtte tas et lite forbehold slik at ikke de som gikk på Nordsjøen ble forespeilet eksklusiv rett resten av året.

Brek sa at det bør være klart at hvis det ikke ble avtale med EF så blir det fullt fiske.

Gundersen mente at Nordsjøpakken var tilstrekkelig attraktiv med eksklusiv rett til dem som deltar i dette opplegget til å fiske fra 15. august til 15. september og at en ikke behøvde å si noe om hva som skal skje etter denne dato.

Leine fremholdt at det var viktig at en var så konkret som mulig mellom 15. september og 1. oktober og at en i alle fall strakk seg til 15. september.

Bakkevik hadde mest til overs for Fiskeridirektørens forslag om å la salgslagene sørge for at en får råstoff nok til konsumindustrien, eventuelt russiske fabrikkskip.

Hysvær stilte spørsmål om det var nødvendig å prioritere konsumindustrien foran oppmaling og etterlyste oversikt fra myndighetene. Han mente videre at det kunne ta litt tid før en får oppbygget en skikkelig konsumindustri.

Bergesen påpekte at Norges Fiskarlag hele tiden hadde forutsatt at det skulle leveres til norske anlegg til konsum, men at det i dag likevel er viktig å bevise overfor EF at vi har mer enn 2-4 % sild i norsk sone slik at dette må være et overordnet mål i 1984 for at en skal kunne høste av det siden.

Leine mente at et påbud om en avsetning på 1000 hl til konsum ikke ville begrenset fangstmulighetene og at det å ha fangsten i en kjøletank ikke ville by på noen problemer.

V.J. Olsen trodde at salgslaget ville ivareta konsumbehovet.

Leine var ikke enig i dette. Et fritt fiske ville gi salgslagene svært liten mulighet til å gripe inn og pålegge levering til konsum.

V.J. Olsen foreslo at en viss del av turkvoten måtte gå til konsum, det overskytende til mel og olje, samt at det ble gitt mulighet til å dispensere for noe av konsumdelen.

Bakkevik: viste til at det forelå 3 alternativer for anvendelser av fangsten, - til:

- 1) norsk industri - ren konsum
- 2) utenlandske fabrikkskip
- 3) mel og olje

Han mente at salgslagene måtte regulere dette og advarte mot for firkantede regler.

Bolstad støttet Bakkeviks syn på dette da dette ville gi en smidig ordning.

Leine fremholdt at det var viktig med god kvalitet uansett formål og mente derfor at det var nødvendig med kjøling om bord.

Hysvær og Bolstad var enige om at kvalitet var viktig men Bolstad var imot påbud om kjøling.

V.J. Olsen minnet om det overordnede mål, nemlig å bevise større forekomster av sild i norsk sone. Var enig i at de fartøy som deltar i Nordsjøpakken skulle få enerett til å fiske sild fra 1.8.-15.9. Han mente ellers at det på det nåværende tidspunkt ikke var nødvendig å ta stilling til hvordan en skulle regulere tidsrommet etter 15.9.84.

Bakkevik mente at dersom 1. oktober ble satt som skjæringsdato ville det gjøre Nordsjøalternativet mer attraktivt.

V.J. Olsen hadde mer til overs for å sette en fast dato enn å bruke 3/4 av loddekvoten som avgjørende.

Bergesen antydte at tidligst mulig dato ga større fleksibilitet.

V. J. Olsen pekte på pakken burde være så attraktiv at 20-25 båter deltar.

Gundersen gikk inn for 1. oktober.

Brekk sa at en tidlig dato ville virke urimelig for de loddefartøyer som ikke var ferdig med sin kvote. Han gikk derfor inn for 1. oktober.

Gundersen spurte om hva som skulle skje med dem som valgte Barentshavet - ville de få Jan Mayen samtidig. Burde det være en egen gruppering her?

Leine uttalte at alle burde være forpliktet til å gå på Jan Mayen.

Rasmussen oppsummerte:

- 1) Sild i Skagerrak 4500 tonn
- 2) Sild vest av 4^oV 6400 "
- 3) Makrell i Nordsjøen 6500 + 1000 tonn
- 4) Sild i Nordsjøen: Det som gjenstår 15. juni dvs. 7000 tonn + rest av 8000 tonn

Det generelle fisket stoppes i EF-sonen 15. juni. Fritt fiske i norsk sone etter dette i 4 uker.

Brekke sa at Nordsjøflåten bare måtte gis adgang til å fiske i EF-sonen i tiden 15. juni til 31. juni men at den etter 1. august kunne fiske fritt igjen i norsk sone.

Rasmussen mente "Nordsjøbåtene" måtte stå fritt m.h.t. om de ville fiske i norsk sone eller EF-sonen.

Leine foreslo fritt sone valg for Nordsjøbåtene etter 15. juli.

Rasmussen ba om industriens syn på differensiert turkvote i EF- og norsk sone.

Bolstad mente at salgslagene burde få størst mulige fullmakter for å få bedre fleksibilitet. Han fikk støtte av Bakkevik og Brekke.

Gundersen sa at det burde være en forutsetning for salgslagene at industriens behov blir tilgodesett. Hysvær støttet dette.

Leine mente alle fartøyene måtte kjøle fangsten.

Rasmussen ville vite om det var noen av de deltakende fartøy som ikke hadde kjøleutstyr.

Leine mente at det var svært få.

Bolstad mente det var unødvendig med et generelt krav om nedkjøling. Han mente at det ville være mer hensiktsmessig med et påbud om levering av en viss del av fangsten til konsum.

Rasmussen spurte om utvalgets syn på turkvoten og eventuell differensiering av kvoten i norsk sone/EF-sonen.

Leine ønsket turkvote på 1000 hl + 40 % av konsesjonskapasitet både i norsk sone og EF-sonen.

Rasmussen fastslo at det var enighet om 1000 hl + 40 % både i norsk sone og EF-sonen. Han forutsatte at salgslagene innrettet mottaket slik at industrien ble sikret sild til konsum.

Wåge stilte spørsmål om det ikke burde skilles mellom turkvote i EF-sonen og norsk sone. Han mente at det ikke ville være behov for å fiske til oppmaling i EF-sonen.

Brekke sa seg enig i dette. Han mente ellers at en turkvote på 2000 hl var rimelig.

Leine foreslo at en skulle påby 1500 hl til konsum, resten til oppmaling, samme turkvote for alle.

Brekke var enig med Leine.

Rasmussen spurte om det var enighet i Reguleringsutvalget om dette.

Bergesen ville vite om det skulle pålegges levering til konsum i norsk sone.

Rasmussen svarte at en skulle ha konsumkrav også i norsk sone slik at industrien får dekket sitt behov, men uten tallfestet krav om hvor mye dette skal være.

Leine så helst at en måtte nedkjøle 1000 hl i tilfelle avtak til konsum. Han så visse praktiske problem med å overlate alt til salgslagene.

Bakkevik mente at alle ville bruke kjøling om sommeren men påpekte at sild til konsum må trenge ett døgn.

Leine sa at russiske fabrikkskip ikke krevde trenging av silden selv om den skulle gå til konsum.

Rasmussen sa at slike bestemmelser kunne tas inn senere dersom det viste seg nødvendig.

Sætersdal etterlyste avgrensing i nord av hensyn til norsk vårgytende sild.

Hamre ønsket avgrensing ved 60°30'N utenfor 12 mil.

Rasmussen foreslo 60°30'N utenfor 12 mil fra grunnlinjene. Han understreket at grensen bare gjaldt dette fisket da en del av medlemmene i utvalget ikke ville gå inn for at det på dette tidspunkt ble trukket en generell grense med betydning for fiske etter norsk vårgytende sild. En eventuell ny grense måtte drøftes nøye på neste møte.

SAK 3/84

b) Fisket etter sommerlodde i Barentshavet og ved Jan Mayen.

Rasmussen viste til sakspapirene hvor det var gitt følgende redegjørelse:

"Totalkvote i Barentshavet sommeren 1984 er 470.000 tonn. Kvote til Færøyane på 10.000 tonn er da trukket fra. Kvoten kan bli økt til 530.000 tonn dersom bestandsvurdering i august/september tilsier dette. Kvote for norske fiskere ved Jan Mayen er foreløpig ikke endelig klarlagt. I forhandlinger med Island har Norge fått tildelt en kvote på 105.000 tonn. Det kan imidlertid bli aktuelt å bytte 5-10.000 tonn av denne kvote med Island mot fortsatte kvoterettigheter for norsk linefiske ved Island. Som et regneeksempel har vi her brukt en totalkvote ved Jan Mayen på 100.000 tonn.

Fartøykvoter

Fiskeridirektøren vil foreslå at det også i 1984 blir gjennomført regulering ved fartøykvoter, og at den samme fordelingsnøkkelen som ble brukt i sommerloddefisket 1982 og 1983 også brukes i år.

Fiskeridirektøren vil også foreslå at kvoten ved Jan Mayen inngår i fartøykvoteberegningen, slik at det blir en felles fartøykvote. Dersom et fartøy ikke går til Jan Mayen, blir fartøykvoten kun 83 % av full kvote (470.000 tonn: (470.000 tonn + 100.000 tonn).

Avhengig av antall "Nordsjøbåter", vil det antakelig gjenstå et kvantum på Jan Mayen, etterat alle har tatt en tur. Dette eventuelle restkvantum foreslås tildelt de første fartøy som kommer til land (eventuelt ved loddtrekning), mot at fartøykvotene belastes med 85 % av kvantum på andre tur.

Med nevnte fordelingsnøkkel:

1000 hl + 30 % av godkj. kap. fra 0-10.000 hl
+ 15 % av godkj. kap. fra 10-12.000 hl
+ 5 % av godkj. kap. over 12.000. hl

kan det settes opp følgende regneeksempel for felles fartøykvote:

Forutsetter: 20 fartøy i Nordsjøen.
135 fartøy på loddefiske.
Multiplikator = 14,4

Regneeksempel:

<u>Båtstørrelse:</u>	<u>Fartøykvote Jan Mayen</u> <u>+ Barentshavet</u>
2.000 hl	23.040 hl
4.000 hl	31.680 hl
6.000 hl	40.320 hl
8.000 hl	58.960 hl
10.000 hl	57.600 hl
12.000 hl	61.920 hl
14.000 hl	63.360 hl

Startdato

Fiskeridirektøren vil foreslå at fisket ved Jan Mayen kan starte 1. august. I Barentshavet er den tidligst mulige startdato (etter avtale med USSR) 1. september. Siste startdato settes til 22. september i Barentshavet.

Lastekapasitet.

Fiskeridirektøren har de siste år ved gjentatte anledninger bedt Reguleringsutvalget om å diskutere en oppmyking av regelen om å ikke laste over tillatt lastekapasitet. I 1983 var regelen at det på tre valgfrie turer kunne lastes over konsesjonsgrensen. Selv om Fiskeridirektøren klart ser prinsipielle innvendinger mot en full liberalisering på dette felt, er det sterke kostnadsargumenter som taler for at en skal kunne laste over på alle turer. Dersom Reguleringsutvalget følger vedtaket i Norges Fiskarlag om at minst 3/4 deler av loddeflåten skal være ferdig før sildefisket starter, vil en kunne redusere en del av de negative innvendinger på dette felt.

Andre reguleringsbestemmelser.

En foreslår at de samme regler som tidligere år om minstemål og kvoteoverføring ved haveri o.l. også gjelder for 1984."

Rasmussen sa videre at det kunne bli mer enn 1 last for dem som deltar ved Jan Mayen og anmodet Reguleringsutvalget om å ta stilling til dette.

Han viste til tidligere avtale med Island om banklinefisket - I år har vi fått 1000 tonn som kan tas frem til 13. juni. Det er ikke aktuelt med en økning av denne kvote med mindre Island får kompensasjon. Det eneste Island er interessert i er lodde ved Jan Mayen. For 1000 tonn bunnfisk ved Island må vi gi 10.000 tonn lodde ved Jan Mayen. Han ba om Reguleringsutvalgets syn.

Leine ga uttrykk for at han ikke ville gi Island noe lodde ved Jan Mayen.

Bergesen minnet om at arbeidsutvalget i Fiskarlaget mente en burde opprettholde høyere bunnfiskkvote ved Island, eventuelt bytte i torsk, Nordsjø-sild eller makrell i nord, men ikke lodde.

Rasmussen sa at da var saken klar, for Island ønsker kun lodde ved Jan Mayen i bytte.

Etter å ha fått presset opp kvoten i færøysk sone fra 7 til 8.000 tonn hadde han et avslappet forhold til dette spørsmålet. En annen sak var at fiskerne ikke har tatt kvotene i færøysk sone.

Vi har 105.000 tonn lodde til disposisjon ved Jan Mayen.

Han ønsket synspunkter på kvotene ved Jan Mayen/Barentshavet og om disse burde splittes i 2. avdelte kvoter.

Brekke sa at Landsstyret ønsket å se de to kvotene under ett.

Rasmussen hadde følgende to spørsmål:

- 1) Er det båter i den første gruppen som vil drive loddefiske som er under 3000 hl (lastekapasitet).
- 2) vil en båt under 2.200 kunne delta i fisket ved Jan Mayen.

Ole Strand sa at det ikke var lenger til Jan Mayen enn Barentshavet.

Leine mente at det værmessig var mer behagelig å drive på Jan Mayen enn i Barentshavet. Ellers opplyste han at det bare var 2-3 fartøy som er under 4.000 hl som ikke hadde rekalisens.

Borthen sa at det var mer risikabelt å gå ut på 2. tur til Jan Mayen enn til Barentshavet.

Bergesen mente at alle fartøyene burde pålegges å gå en tur til Jan Mayen.

Brekke sa at Landsstyret ikke hadde gått inn for å differensiere.

Lohne mente at det var stor risiko for styrtfiske ved 2. tur.

Rasmussen spurte om vi hadde lovhjemmel for å pålegge fartøyene å gå til Jan Mayen. Det måtte i tilfelle utlegges slik at de som ikke går dit mister kvoten sin.

Brekke etterlyste begrunnelsen for 83 % regelen.

Borthen uttalte at en hadde sett på fettprosenten, avstand og lignende. Disse faktorene er slik at de fleste vil foretrekke å gå til Barentshavet. 83 % regelen er en stimulans for at kvoten ved Jan Mayen tas.

Rasmussen konstaterte at det var enighet om dette og også om fordelingsnøkkelen. Han foreslo videre start i fisket ved Jan Mayen 1. august, Barentshavet 1. september, siste startdato 22. september.

Lohne sa at "Nordsildmel" hadde gått inn for 6.-10. august.

Hysvær mente at det bare burde være 14 dager mellom åpningsdatoene.

1. september var riktig dato ut ifra kvalitetshensyn.

Brekke mente at 1. august ville være riktig bl.a. ut fra sammenhengen med Nordsjøfisket.

Leine syntes at fisket ved Jan Mayen kunne ta til 1. august og i Barentshavet tidligst mulig etter 1. september som foreslått i sakspapirene. Siste startdato 22. september 1984.

Rasmussen slo fast at det var enighet om åpningsdato ved Jan Mayen 1. september i Barentshavet og 22. september som siste startdato i Barentshavet.

Lastekapasitet.

Rasmussen ba Reguleringsutvalget ta stilling til spørsmålet om å utnytte hele lastekapasiteten på hver tur. Han understreket de sparte utgifter dette betød på en tur til Barentshavet og konstaterte at det var enighet om å utnytte full lastekapasitet på hver tur.

Reguleringsutvalget gikk inn for minstemål på 11 cm, overføring av kvoten ved havari o.l. Spørsmålet om sluttdato ble utsatt.

SAK 3/84

c) Sild i Skagerrak

Rasmussen henviste til saksdokumentene hvor det var gitt følgende redegjørelse:

"Kvote.

Kvoten på Skagerraksild i 1984 er på 7.800 tonn i henhold til omforent dokument. Av sildekvoten i Skagerrak ble det i 1982 avsatt til kystfisket 2.000 tonn. Dette ble i 1983 øket til 3.500 tonn. Ca. 2.800 tonn ble oppfisket i 1983. Oppfisket kvantum hittil i år er kommet opp i ca. 1.500 tonn.

Kyst- og fjordfisket er bare blitt regulert av mottaks- og omsetningshensyn. Fiskeridirektøren foreslår at ordningen blir den samme også i inneværende år.

Fjordfisket etter sild er foreløpig slutt, men vanligvis tar fisket seg opp igjen i månedskiftet juli/august. I forhold til fjordåret viser oppfisket kvantum sild på kysten og i fjordene en nedgang på ca. 800 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at det til kyst- og fjordfisket i Skagerrak-området blir avsatt 2.300 tonn.

Ringnotflåten vil da ha til rådighet 5.500 tonn sild i Skagerrak i 1984. Tilsvarende kvote i 1983 var 4.000 tonn. Av denne kvoten bør 4.500 tonn gå til konsesjonspliktige fartøy, mens ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot får 1.000 hl.

Grensene for reguleringsområdet.

Fra 1981 til 1982 ble grensene for fisket etter Skagerraksild endret i vest fra det som er fastsatt i Skagerrakavtalen til å omfatte ICES-område IIIa inn i norsk jurisdiksjonsområde. Fra Sverige og EF ble det reist kritikk mot denne områdeutvidelsen. I juni 1983 ble grensene igjen fastsatt i samsvar med Skagerrakavtalen. En foreslår at disse grensene også i år trekkes i samsvar med Skagerrakavtalen.

Tidsavgrensning i fisket.

Fisket etter sild må ifølge omforent dokument avvikles innenfor en periode på 12 uker innenfor tidsrommet 1. juni til 29. september. Salgsstyret i Noregs Sildesalslag går inn for at fisket blir åpnet 4. eller 5. juni. Fiskarlaget anbefaler åpning snarest på Skagerraksild. Fisket ble åpnet 13.6.i fjor. Fiskeridirektøren foreslår åpning 12. juni. Fisket må da stoppes 5. september.

Reguleringsform.

Fisket bør reguleres med turkvoter, slik at det blir fastsatt en øvre grense som bygger på levering i norsk havn. Forutsetningen er da at salgslaget fastsetter mindre turkvoter ut i fra mottaket i Danmark. Fiskeridirektøren foreslår en turkvote på 1.100 hl som i 1983 for de konsesjonspliktige fartøyene. Ringnotfartøy under konsesjonsgrensen (70-90 fot) bør få 800 hl".

Rasmussen mente at det ikke var mulig å få flåtedelingspakken ferdig til den 12. juni og foreslo åpning så snart flåtedelingen var klar. Han ønsket uttalelser om størrelsen på Nordsjøflåten og understreket at hvis en så bort fra Nordsjøfildelen var det plass for 18 båter.

Leine foreslo 25 fartøy.

Bakkevik uttalte at det burde være max. 25 - min. 15 fartøy.

Rasmussen konstaterte at Reguleringsutvalget forutsatte at max. 25 - min. 15 fartøy ville delta i flåtedelingen.

Brekke sa at årsaken til at en ville ha flåtedeling var at en ønsket å sikre loddebåtenes inntekt. Den laveste grense måtte derfor settes høyere enn 15. 10-12 båter ville uansett gå i Nordsjøen. Effekten av flåtedelingen ville bli svært liten med 15 fartøy. 20 fartøy ville være bedre.

Rasmussen uttalte at den nedre grense da heller burde være på 18 fartøy.

Kvoter:

Wåge sa at EF ville legge opp til en regulering som bygger på det omforente dokument og de tall som der fremkom (7800 tonn). På spørsmål fra Bergesen om forholdet til Sverige svarte Wåge at Sverige ikke hadde kvote i verken i EF- eller norsk sone.

Paulsen gjorde oppmerksom på at dette ikke var endelig behandlet i norsk sone.

Grensene for reguleringsområdet:

Reguleringsutvalget gikk inn for at grensen ble trukket i henhold til Skagerrakavtalen.

Reguleringsform.

Rasmussen konkluderte med at fisket reguleres som foreslått med turkvoter på 1100 hl for de konsesjonspliktige og 800 hl til paragrafbåtene.

Fisket skulle åpnes så snart flåtedelingen er i orden.

SAK 3/84

d) Makrell i Nordsjøen.

Rasmussen viste til de vedlagte sakspapirene hvor det var gjort følgende redegjørelse:

"Kvote.

Vår kvote på makrell i Nordsjøen er 23.800 tonn i 1984. Av disse har Sverige fått 225 tonn. Vi bør sette av 17.100 tonn til kystfisket. Dette tallet inkluderer kvoten til ringnotfartøy under konsesjonsgrensen. Den konsesjonspliktige ringnotflåten vil da få 6.500 tonn til rådighet. Kvoten til ringnotflåten var i 1983 7.300 tonn.

Regulering.

Fisket bør reguleres med fartøykvoter . Det vil gi deltagerne bedre anledning til å tilpasse makrellfisket til andre fiskerier. Innsatsen vil bli spredd i tid og det vil gjøre det lettere for landsiden. Ut i fra den forutsetning om deltakelse på ca. 20 fartøy i en flåtedelingsplan vil fartøykvotene bli på 325 tonn.

I tillegg til fartøykvotene bør det settes turkvoter. I 1983 ble turkvoten endret fra 100 til 150 tonn. (Kvoten var i åpningsfasen satt til 100 tonn med adgang til å ta 150 tonn på siste turen).

Kvoten er mindre i år enn i fjor. Dersom antall deltagende fartøy blir 20 vil dette gi grunnlag for turkvoter på 110 tonn på 3 turer. Fiskeridirektøren foreslår en turkvote på 110 tonn for den konsesjonspliktige del av flåten.

Den del av ringnotflåten som er under konsesjonsgrensen var før 1983 bare regulert med turkvoter. For å begrense større uttak fra denne del av flåten ble det i tillegg til turkvote tildelt en gruppekvote på 2.000 tonn. Hvert fartøy ble gitt en kvote på 350 tonn. Turkvoten ble satt til 75 tonn. En foreslår at den samme reguleringsform følges i inneværende år.

Fangsten til ringnotbåtene under konsesjonsgrensen blir avregnet i kystkvantumet og får ikke betydning for fartøykvotene for de øvrige ringnotbåtene. 8 fartøy under konsesjonsgrensen fisket i fjor 1.977 tonn. Med

en kvote på 1.500 tonn i 1984 vil 8 fartøy hver kunne fiske 187.5 tonn. På 3 turer vil dette gi en turkvote på 62.5 tonn. Fiskeridirektøren foreslår en turkvote på 65 tonn. Fartøykvote 195 tonn.

Åpningstidspunkt.

Iflg. Norges Fiskarlag bør fisket etter Nordsjømakrell åpnes tidligst 15. august. En bør ellers etter vår mening kunne diskutere en tidligere åpning for gruppen under konsesjonsgrensen.

Fisket ble i 1983 åpnet den 15. august for den konsesjonspliktige del av ringnotflåten, mens ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot startet fisket den 21. juli.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppen under konsesjonsgrensen (70-90 fot) begynner fisket 21. juli, og at fisket for de konsesjonspliktige fartøyene begynner 15. august."

Rasmussen sa videre at turkvoten kunne fastsettes nærmere når en visste hvor mange som vil delta.

Han ba om at det måtte tas stilling til reguleringen av fartøyene under konsesjonsgrensen, dvs. ringnotfartøy 70-90 fot.

Bakkevik sa at det var nytt av året å differensiere mellom "paragrafbåtene" og de konsesjonspliktige. Han kritiserte behandlingen av dette problemet året før da vi fikk en utvidelse fra 4 til 8 fartøy.

Wåge svarte at grunnen til at en har foreslått differensiering er oppfølging av ordningen i fjor som gikk på at en ikke skulle kunne delta i makrellfisket uten at en hadde deltatt før. Dette førte til en utvidelse ut over det man på forhånd antok.

Det var ikke grunn til å ta inn flere båter enn i fjor. Han mente at en kunne klare å holde tallet på 8 når det gjaldt fartøyene i størrelsen 70-90 fot. For fartøyene under 70 fot ville det være fritt fiske i år som i fjor.

Rasmussen spurte om Reguleringsutvalget ville ta med en passus om at ikke flere skulle slippe inn uansett størrelse og om en skulle bruke 1500 tonn for gruppen "ikke konsesjonspliktige" fartøy.

Regulering

Regulering som foreslått i saksdokumentene.

Åpningstidspunkt

Reguleringsutvalget gikk inn for åpning som foreslått i saksdokumentene, dvs. 21. juli for gruppen 70-90 fot og 15. august for de konsesjonspliktige.

SAK 3/84

e) Fisket etter sild i Nordsjøen

Dette ble behandlet under sak a.

SAK 3/84

f) Fisket etter sild vest av 4^oV.

Rasmussen viste til sakspapirene hvor det var gitt følgende redegjørelse:

"Fisket i 1983

Kvoten i 1983 var på 7.000 tonn, en betydelig reduksjon i forhold til 1982. Kvoten ble holdt utenfor flåtedelingen i 1983. I år er kvoten ytterligere redusert til 6.400 tonn. Turkvoten var 1.500 hl og 3.000 hl til frysefartøyene. Fisket ble åpnet 15. juni.

Fisket ble stoppet den 9.11.da kvoten var oppfisket.

Reguleringen for 1984.

Også i år vil en legge opp til et konsumfiske. Av hensyn til mottaket foreslår en at det legges opp til en max turkvote på 1.500 hl. Dette er i samsvar med anbefaling fra salgsstyret i Noregs Sildesalslag. Salgs- laget kan også fastsette lavere turkvoter i medhold av råfiskloven. Når det gjelder fartøy som fryser fangsten på feltet bør det fastsettes en egen turkvote.

Her vil vi foreslå 3.000 hl.

Det settes videre som vilkår at fartøy som skal delta må påmeldes til vedkommende salgslag.

Fiskeridirektøren går inn for at fisket åpnes så tidlig som mulig i juni måned."

Reguleringsutvalget gikk her inn for samme turkvoter som i Nordsjøen, dvs. 1000 hl + 40 % av konsesjonskapasiteten.

Rasmussen ba om at en tok standpunkt til kvote for frysebåtene.

Brekke ville vite hvorfor kvoten til frysebåtene var foreslått høyere enn de andre.

Kvammen mente at hovedgrunnen var at de brukte lengre tid på turen.

Leine sa at kjølekapasiteten var større og derfor oppveiet dette.

Bakkevik var av den oppfatning at frysebåtene burde ha samme kvote som de øvrige fartøyene dvs. 1000 hl + 40 % av konsesjonskapasiteten.

Rasmussen uttalte at han ikke hadde noen innvendinger på dette. Men hva vil skje dersom salgslagene innfører turordninger? Han påpekte at systemet ble innført da en hadde turkvoter og puljevis utseiling. Imidlertid mente han at det var mindre sannsynlig at dette ville skje i vår da det bare er Nordsjøflåten som skal delta vest av 4°V.

Rasmussen konkluderte med at Reguleringsutvalget fastholdt samme regler for frysefartøyene som for de andre dvs. 1000 hl + 40 % av lastekapasiteten, derav 1.500 hl skal gå til konsum.

SAK 3/84

g) Makrell vest av 4°V og nord for 62°N.

Rasmussen viste til sakspapirene hvor det var gitt følgende redegjørelse:

"Fisket i 1983.

Norge hadde en kvote på 22.000 tonn makrell i ICES statistikkområde VIa

nord for 56°30'n.br. og IIa i EF-sonen i 1983. Av dette kvantum ble 5.000 tonn avsatt til område IIa i EF-sonen fra 1. juli.

Fisket ble regulert med turkvoter. Turkvoten var i første omgang på 300 tonn og av dette måtte minst 150 tonn gå til konsum. Siden ble dette endret til 200 tonn pr. tur uten krav om levering til konsum.

Ved åpning av fisket i statistikkområde II i EF-sonen (nord for 62°) i internasjonalt farvann og norsk sone og i færøysk sone fra 1. juli var det ingen turkvote, bare et krav om at minst 100 tonn av hver levering skulle gå til konsum. Fisket i felt IIa i EF-sonen ble stoppet 3. august.

Regulering for 1984.

Norge har i år en kvote på 29.000 tonn i EF-farvann i ICES statistikkområde IIa og VIa nord for 56°30' n.br. En del av denne kvoten avsettes vanligvis til makrellfisket nord for 62° n.br. sammen med kvoten som vi har i færøysk sone. Makrellkvoten i færøysk sone er i år på 15.000 tonn.

På det nåværende tidspunkt gjenstår hele kvoten på 29.000 tonn idet ikke noe av det avsatte kvantum er oppfisket. En foreslår at minst 10.000 tonn avsettes til fisket nord for 62° n.br. i EF-sonen, sammen med det øvrige fisket nord for 62° samt i færøysk sone og at den resterende del avsettes til høstfisket vest for 4° vest.

En vil foreslå at fisket reguleres med turkvoter. Dette samsvarer med de uttalelser landsstyret i Norges Fiskarlag ga i møte 10.5.d.å.

Det må likevel kunne gis dispensasjonsadgang til fartøy som ikke kan føre last til konsum og når mottaks- og avsetningsforhold tilsier det. Fisket åpnet 18. juli i fjor. Norges Makrellag foreslår åpning 2. eller 9. juli i år.

Fiskeridirektøren foreslår åpning senest 9. juli. Minst 100 tonn på hver tur må gå til konsum."

Reguleringsutvalget gikk inn for å følge Fiskeridirektørens forslag til regulering.

Fisket reguleres med turkvoter og åpnes 9. juli 1984. Minst 100 tonn på hver tur må gå til konsum.

SAK 4/84 REGULERING AV FISKET ETTER KYSTSILD I TRONDHEIMSFJORDEN
I 1984.

Rasmussen viste innledningsvis til de forberedende saksdokumenter, der det var gitt følgende redegjørelse med forslag til vedtak i saken.

“ 1. Fisket i 1983.

Forskriftene for dette fisket ble fastsatt av Fiskeridepartementet 31. mai 1983. Kvoten var 5000 hl til snurpenotfartøy og 2000 hl til landnotfartøy samt 3000 hl til garnfartøy.

Senere ble dette endret. Kvoten for snurpenotfartøy ble øket fra 5000 hl til 8000 hl.

Notfisket ble åpnet 22. juni
Garnfisket ble åpnet 3. november.

Fra Feitsildfiskernes Salgslag har en fått opplyst at notfangsten fordelte seg som følgende:

Håvet:	1 428 hl
Snurpenot:	7 525 hl
Landnot:	<u>2 629 hl</u>
	11 582 hl
Garn:	2 208 hl

Havforskeres tilrådning for 1983 var 10 000 hl

2. Fisket i 1984.

2.1 Ressurssituasjonen.

Havforskerne er ikke kommet med noen tilrådning for 1984

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet saken i møte 8.5.84 og fattet følgende vedtak angående kvoten:

- "1. Landsstyret konstaterer at det også i år ikke foreligger oversikt fra Havforskningsinstituttet over bestandssituasjonen for Trondheimsfjordsilda.

2. Under henvisning til utviklingen i fjorårets fiske og til uttalelse fra berørte fylkesfiskarlag, vil Landsstyret tilrå at kvantumet i 1984 settes til 20 000 hl fordelt med 10 000 hl til snurpenot, 5000 hl til landnot og 5000 hl til garn.

Hvis det viser seg at enkelte redskapsgrupper ikke fisker sin tildelte kvote, må denne kunne overføres til de andre gruppene."

3. Totalkvote.

En vet ikke om stammen tåler et uttak på 20 000 hl. En er imidlertid likevel innstilt på å sette en totalkvote i samsvar med fiskarlagets forslag. Fiskeridirektøren foreslår derfor en totalkvote på 20 000 hl i 1984.

4. Konsumanvendelse.

Som foregående år bør silden gå til tradisjonell konsumanvendelse. Dersom silden av kvalitetsmessige grunner ikke kan gå til slik anvendelse kan Fiskeridirektøren gi dispensasjon til oppmaling.

5. Reguleringen av fisket.

5.1 Notfisket.

En foreslår her samme kriterier for deltakelse som i 1983. Fartøyet som skal benyttes må være fiskeriregistrert. Det må være egnet til og utstyrt for dette fisket. Fartøyet må videre være under 90 fot lengste lengde. Videre må "høvedsmannen" stå på blad B i fiskermanntallet og eie fartøyet. Ingen kan delta med mer enn ett fartøy. Videre bør Fiskeridirektøren kunne dispensere fra kravet om at vedkommende må eie fartøyet. Ingen kan delta uten å være påmeldt til Feitsildfiskernes Salgslag.

5.2 Garnfisket.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at en bør beholde samme reguleringsform som i tidligere år. Dvs. at fiskere både på blad A og blad B i fiskermanntallet får delta. Norges Fiskarlag har som kjent gått inn for at dette fisket i utgangspunktet skal forbeholdes fiskere på blad B. Et ytterligere vilkår for å delta er at fartøyet som skal benyttes må være fiskeriregistrert.

6. GRUPPEKVOTEN/Kvotene for de enkelte fartøy.

Norges Fiskarlag foreslår som nevnt ovenfor at det skal avsettes 10 000 hl sild til snurpenotfartøy og 5000 hl til landnotfartøy.

I 1983 var denne kvote henholdsvis 8000 og 2000 hl, maksimalkvoten for snurpenotfartøy var 200 hl og for landnotfartøy 100 hl. Ifølge opplysninger fra Feitsildfiskernes Salgslag meldte det seg i 1983 på 117 snurpenotfartøy og ca. 60 landnotbruk til dette fisket. Imidlertid leverte kun 55 snurpenotfartøy og 25 landnotfartøy fangst. (I 1982 deltok 40 snurpenotfartøy og 30 landnotbruk).

Dersom en antar at antall deltakende fartøy vil være det samme i 1984 som i 1983 vil en fordeling av gruppekvotene som foreslått av Norges Fiskarlag (og med samme overfordeling som i 1983) føre til lik fartøykvote for landnot og snurpenotfartøy.

1983

1984

Landnot $100\text{hl} \times 25 = 2500\text{hl}$ (kvote 2000) $250 \times 25 = 6250$ (5000)

Snurpenot $200\text{hl} \times 55 = 11\ 000\text{hl}$ (kvote 8000) $250 \times 55 = 13\ 750$ (10 000)

Norges Fiskarlag går imidlertid inn for en overføring av kvoten mellom gruppene dersom enkelte redskapsgrupper ikke fisker sin tildelte kvote, en antar derfor at laget vil kunne akseptere at en tar utgangspunkt i en prosentvis lik økning i maksimalkvotene for

snurpenot og landnotbruk i forhold til året før og så justere gruppekvotene etter dette. Det er klart at en ennå ikke vet hvor mange fartøy som vil delta - men dersom en bygger på samme deltakelse som i 1983 vil en få følgende regnestykke:

Pga. av en har øket totalkvoten så mye (50 %) for notgrupper - finner en ikke å kunne overfordele prosentvis like meget som i 1983 (tildelte da 13 500 av en kvote på 10 000 hl).

Totalkvoten for not er øket fra 10 000 hl til 15 000 hl, dvs. 50 % økning. Derfra trekkes overfordeling på 30 %.

Landnot	120	·	25	=	3 000
Snurpenot	240	·	55	=	<u>13 200</u>
					16 200 (15 000)

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå en maksimalkvote for landnotbruk på 120 hl og for snurpenotfartøy på 240 hl.

Dette gir en gruppekvote på henholdsvis 3000 hl og 13 200 hl.

Når det gjelder garnkvoten antar en at det vil være tilstrekkelig med en gruppekvote her - og foreslår følgelig ikke ytterligere reguleringstiltak for denne gruppen.

7. Åpningsdato.

Fisket åpnes så snart kvalitetsmessige/omsetningsmessige forhold er tilfredsstillende.

8. Minstemål

Dette settes som tidligere til 23 cm.

9. Overføring av restkvantum fra en fartøygruppe til en annen

Dette vil ikke være tillatt.

(Telefax av 14.5.84 fra Norges Fiskarlag var vedlagt sakspapirene). //

Det var enighet i Reguleringsutvalget om Fiskeridirektørens forslag bortsett fra pkt. 9 "Overføring av restkvantum fra en fartøygruppe til en annen." Fiskeridirektøren hadde foreslått at slik overføring ikke skulle være tillatt.

Etter forslag fra Brekk gikk Reguleringsutvalget inn for at slik overføring skulle være tillatt.

SAK 5/84. REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD.

a) Spørsmål vedrørende regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1984.

Rasmussen viste innledningsvis til de forberedende saksdokumenter, der det var gitt følgende redegjørelse med forslag til vedtak i saken:

"1. Status. Hvor store kvanta er oppfisket.

Fra Noregs Sildesalslag har en 7.5.84 fått opplyst at følgende fangster er tatt:

Ringnot	102.952 hl
Kystnot både 83/84	49.390 hl
Trål	5.920 hl
Garn både 83/84	16.726 hl

2. Gjenåpning av fisket.

2.1 Fiske på forsommeren.

Feitsildfiskernes Salgslag har i brev av 12.4.84 til Fiskeridirektoratet opplyst følgende:

"Vi vil gjerne informere fiskerimyndighetene om at det er en viss etterspørsel etter norsk vårgytende sild alt fra mai av. Både fersksildmarkedet og enkelte andre markeder har vist interesse for slik sild. Vi håper derfor det vil være mulig å åpne for et sildefiske allerede fra medio mai. Med de stadig økende kvanta av de ulike sildesorter blir det av vesentlig betydning for omsetningen til konsumformål at fisket kan strekkes maksimalt ut i tid, og at alle markedsmuligheter kan nyttes fullt ut".

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 24.5.84 bl.a.:

"Instituttet ser ingen grunn til å sesongregulere en totalkvote av denne størrelsesorden og mener at fisket kan åpnes og lukkes ut fra markedsmessige hensyn".

Avdeling for kvalitetskontroll opplyser at:

"Etter de rapporter som foreligger er den silden som for tiden (25.5.84) fiskes i Bremanger/Kalvågområdet av god kvalitet, med varierende fettinnhold på de forskjellige felter, siste fettprøve (22.5.84) viste 18-19 %. Størrelsen ligger på 2-3 stk. pr. kilo. Rogn og melke er under utvikling. Rapportene viser at silden kan nyttes til de forskjellige konsumformål. Dersom det blir aktuelt å gjenåpne fiske etter norsk vårgytende sild i mai/juni, bør en overveie å åpne fisket samtidig på kysten fra Klovningen og nordover. Dette vil hindre at fisket foregår konsentrert på mindre områder og faren for neddreping blir mindre. Det antas også å være av betydning at flest mulig kjøpere/produsenter får anledning til å delta".

Fiskeridirektøren forslår derfor at fisket etter norsk vårgytende sild gjenåpnes tirsdag 12. juni for hele kyststrekningen - og at det overlates til vedkommende salgslag å stoppe fisket dersom silden ikke kan omsettes til konsum.

2.2. Høstfiske.

Dersom en ikke finner å kunne åpne for et fiske etter norsk vårgytende sild på forsommeren, kan fisket til høsten likevel åpnes adskillig tidligere enn foregående år dersom dette er ønskelig - da en i år ikke behøver å ta hensyn til rent administrative forhold ved fastsettelsen av åpningsdato.

En vil foreslå at det overlates til Fiskeridirektøren å fastsette åpningsdato i samråd med vedkommende salgsgeselskap og Norges Fiskarlag.

3. Ringnotflåtens eventuelle deltakelse i det videre fisket etter norsk vårgytende sild i 1984.

Ca. 155 ringnotfartøy meldte seg på vintersildfisket. 29 av disse har ikke levert noe fangst eller hadde store deler av kvoten igjen da fisket ble stoppet 14. april. (24 har ikke levert, 5 har levert noe). Av disse fartøyene er 23 fra de 3 nordligste fylkene (Finnmark 2, Troms 14, Nordland 7).

Fiskeridirektøren har mottatt en rekke henvendelser med forespørsel/krav om at de ringnotfartøyene som ikke har deltatt i vintersildfisket, må få fiske norsk vårgytende sild senere i år.

Notfiskarsamskipnaden har i brev av 14.3.84 til Norges Fiskarlag uttalt bl.a.:

"En kan derimot ikke akseptere at de ringnotfartøyene som ikke har fått anledning til å ta sin kvote nå i vinter ikke skal få sjanser til å fiske den til høsten. Bruksmessig sett hører tross alt disse fartøyene inn under samme gruppe som kystnotflåten, selv om de ikke er det formelt sett".

Notfiskarsamskipnaden ber Norges Fiskarlag om å ta saken opp med Fiskeridirektøren med henblikk på å få revurdert vedtaket om å forbeholde høstfisket for kystnotflåten.

Norges Fiskarlag har i ekspedisjon av 20.3.84 oversendt Notfiskarsamskipnaden brev til Fiskeridirektøren til orientering, og under henvisning til Arbeidsutvalgets vedtak under sak 8/84 samt til Landsstyrets vedtak under sak 39/84.

Det heter i Arbeidsutvalgets vedtak:

"Arbeidsutvalget vil primært gå inn for at konsesjonspliktige ringnotfartøyer og trålere som ikke får tatt kvoten innenfor tidsfristen for vintersildfisket i 1984 skal få fiske sin kvote i sammenheng med neste års vintersildfiske. Hvis dette ikke er mulig å gjennomføre, vil Arbeidsutvalget sekundært anbefale at gruppen får fiske sin kvote senere i år".

Fiskeridirektøren ønsker utvalgets syn på dette spørsmål.

4. Agnsildfisket (til eget forbruk).

Tidligere har agnsildfisket av kontrollmessige hensyn vært stoppet mens det kommersielle fisket pågikk. Fiskeridirektøren ga imidlertid dispensasjoner til fiskere på blad B som kunne dokumentere et spesielt behov for agnsild. Det ble gitt et par hundre dispensasjoner i året.

Fiskeridirektøren vil foreslå en endring i denne praksis. Agnsildfisket til eget forbruk bør nå kunne være tillatt hele året innenfor grunnlinjene for personer som står i fiskermanntallet og som fisker med ett fiskeriregistrert fartøy - dog bare med 2 faststående garn med en begrenset lengde på 60 meter.

En antar at dette ikke vil medføre økte kontrollproblem da det har vist seg vanskelig å få omsatt garnfanget sild, og det vil være en forenkling rent administrativt i forhold til tidligere ordninger.

5. Fritidsfiske.

Dette har tidligere vært tillatt i den perioden som det kommersielle fisket var tillatt.

Denne regel bør beholdes også for resten av 1984.

- b) Diskusjon av prinsipper for regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1985.

1. Bestandssituasjonen.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 24.5.84.

"ICES' arbeidsgruppe for norsk vårgytende sild skal behandle bestandssituasjonen på sitt møte i slutten av oktober og den rådgivende komité vil komme med sine forslag til regulering av fisket i 1985 på sitt møte første uke av november.

En antar imidlertid at det også i år vil være våre data som i det alt vesentlige vil danne grunnlaget for komiteens anbefalinger og da spesielt våre data innsamlet i fjor høst og i vinter. Dette materialet er nå delvis opparbeidet og analysert og det viser ingen vesentlige forandringer i bestandssituasjonen i forhold til den prognose arbeidsgruppen utarbeidet i fjor og som er grunnlaget for årets kvoteanbefalinger. En må derfor anta at den rådgivende komité vil anbefale om lag samme kvote for 1985 som for inneværende år, dvs. 38.000 tonn.

Instituttet ser ingen grunn til å sesongregulere en totalkvote av denne størrelsesorden og mener at fisket kan åpnes og lukkes ut fra markedsmessige hensyn".

Det er således klart at forskernes tilrådning ligger på 410.000 hl (dvs. samme kvantum som for 1984).

2. Hvilket kvantum kan omsettes til konsum.

Fiskeridirektøren har bedt Feitsildfiskernes Salgslag og Norges Silde-salgslag om uttalelse om hvilket kvantum sild en antar vil kunne omsettes til konsum.

Feitsildfiskernes Salgslag uttaler:

Noregs Sildesalslag uttaler i telefax av 30.5.84:

"Vi vil holde oss til vintersild og ta utgangspunkt i at det i år ble levert ca. 150.000 hl til konsum til norske kjøpere. Dersom det ikke skulle skje uforutsette vanskeligheter på det japanske marked, vil vi anta at det bør kunne omsettes 200.000-250.000 hl vintersild i 1985 til konsum til norske kjøpere. "

3. Konsummålsettingen.

I de årene sildefisket har vært regulert har en hatt forbud mot å levere sild til oppmaling. Fiskeridirektøren har hatt hjemmel til å dispensere fra forbudet i spesielle tilfeller dersom silden av kvalitetsmessige grunner ikke kunne omsettes til menneskeføde eller agn.

I vinter ble forskriftene endret slik at sild som en hadde produsert rognen av kunne leveres til mel og olje, samt at en kunne gi dispensasjon til et direkte fiske etter sild til matmel.

Det var imidlertid forutsetningen at en ellers skulle praktisere reglene like strengt som før. Dvs. at silden skulle gå til tradisjonell konsumanvendelse.

Noregs Sildesalslag opplyser at det er tatt ca. 175.000 hl vintersild i 1984. Av dette kvantum er ca. 22.000 hl gått til oppmaling.

Fiskeridirektøren foreslår at silden også i 1985 i størst mulig utstrekning bør gå til tradisjonell konsumanvendelse.

4. Hvilke fartøygrupper bør få delta i dette fisket på det nåværende tidspunkt?

4.1. Kystnotflåten.

4.2 Ringnotflåten.

4.3. Garnflåten.

4.4. Trålflåten (da ev. bare industritrål).

4.5. Andre?

4.6. Nyrekruttering.

Nye tillatelser gir naturligvis mindre kvantum på den enkelte dersom totalkvoten ikke økes. I dagens situasjon med lave kvoter vil dette ofte bety ulønnsomt fiske.

Med en kvotestørrelse som den en kan forvente for 1985 er det neppe rom for noen nyrekruttering. Hvis slike tillatelser skal gis bør det i tilfelle ikke gis flere enn tilsvarende de antall tillatelser som faller bort. Dvs. etter et såkalt "frys"prinsipp

5. Prinsippene for fordeling av totalkvoten mellom de ulike fartøygruppene.

I 1984 ble totalkvoten fordelt som følgende:

Kystnot	250.000 hl
Garn (anslått kvantum)	40.000 hl
Ringnot	113.000 hl
Industritrål	<u>7.000 hl</u>
	<u>410.000 hl</u>

Denne fordeling ble foretatt slik at en først avsatte et kvantum til kystnotflåten som var stort nok til at denne gruppes forhold ikke skulle forverres sett i relasjon til året før. Dvs. en kompenserte for et visst antall nyrekrutteringstillatelser samt tok hensyn til mulighetene for lavere pris på silden pga. totalt sett større kvanta sild på markedet.

Deretter beregnet en et visst kvantum til garnfartøyene. Det anslåtte kvantum ble satt til 40.000 (dvs. halvert i forhold til året før). En antok at dette ville være tilstrekkelig pga. de omsetningsvanskene en regnet med ville komme for garnsilden.

Det kvantum som gjensto ble fordelt i samsvar med prinsippet i Norges Fiskarlags vedtak på Landsstyremøtet 2.-5. mai 1983 om hvilke grupper som skulle med og prioriteringen gruppene i mellom.

Når det gjaldt ringnotflåten antok en at de fleste ville være interesserte og avsatte derfor en forholdsvis stor del av "restkvantumet" til denne gruppen. Når det gjaldt industritrålflåten hadde en ikke opplysninger om i hvor stor grad en kunne regne med at denne gruppen ville delta i sildefisket.

1984-fordelingen når det gjelder ringnot/industritrål må derfor sees på som en "prøveordning" som ikke nødvendigvis danner presedens for kommende års fordeling mellom gruppene.

Fiskeridirektøren er fremdeles av den oppfatning at kystsildflåten ikke må stilles dårligere enn foregående år - slik at denne gruppe må sikres kvote først. Når det gjelder fordelingen av den resterende kvote ønsker en utvalgets syn på dette.

6. Prinsipper for fordeling av kvoten på de enkelte fartøy.

6.1. Kystnotflåten.

Etter fartøyets lengde, -skala.

6.2. Ringnotflåten.

Likt på samtlige deltakende fartøy.

6.3. Garnflåten.

- 1) Ens kvote for alle
- 2) Etter fartøyets lengde, -skala.

6.4. Trålflåten.

Turkvote.

6.5. Andre?

7. Sesongen.

7.1. Alternativ 1.

Fiskeridirektøren åpner fisket rett over nyttår for alle fartøygrupper og vedkommende salgslag har ansvaret for å stoppe fisket når avsetning til konsum ikke er mulig pga. sildens kvalitet.

Alle fartøygrupper stilles likt i utgangspunktet bortsett fra ringnotflåten som kun kan delta i vintersildfisket.

7.2. Alternativ 2.

Fiskeridirektøren har ansvaret for åpning/stopping av fisket, salgslaget for periodevis stopp innenfor disse rammer dersom avsetningsproblem.

Forslag til sesong.

Begynnelsen av januar til månedsskiftet mars/april, gjenåpning i perioden månedsskiftet mai/juni til juni/juli og atter gjenåpning medio august som tidligere år. På høsten kan det være aktuelt med differensierte åpningstider for landnot/snurpenot/garn.

Ringnotflåten deltar også under dette alternativ bare i vintersildfisket.

8. Agnsildfisket til eget forbruk.

Dette bør være tillatt hele året for personer som står i fiskermanntallet og som har fiskeriregistrert fartøy - dog bare med inntil 2 faststående garn med en samlet lengde på inntil 60 meter og kun innenfor grunnlinjene.

9. Hekling til eget forbruk som vanlig tillatt hele året.

10. Fritidsfiske med ett garn på inntil 30 meter. Hele året eventuelt tillatt i den tiden det kommersielle fisket pågår.

11. Sperring av enkelte fjorder for sildefiske - revurdering av hvilke fjorder som bør sperres foretas i samråd med FHI.

12. Ringnotflåten får ikke adgang til å fiske sild innenfor grunnlinjene?

13. Administrering av reguleringen.

13.1. Fiskerisjefen tildeler kvotene til de grupper som har fartøykvote. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Personer som hadde kvote i 1984 kan slippe å sende inn søknadsskjema dersom alle forhold av betydning for retten til å fiske norsk vårgytende sild er uendret.

Fiskerisjefen kontrollerer at vilkårene er til stede før tildelingsbrev sendes ut.

13.2. Vedkommende salgslag står for administreringen av utseilingen i de tider og for de fartøygrupper dette er nødvendig for.

14. 1985. Kontrollspørsmål?

15. Arbeidsgruppe? "

2. Gjenåpning av fisket.

Bakkevik sa at fisket måtte gjenåpnes så snart som mulig. Han gjorde oppmerksom på at flåten lå klar til å påbegynne fisket nå. Han viste også til at det nå var godt betalende marked for denne silden.

Rasmussen svarte at dersom salgslagene var beredt til å håndtere dette fisket på en skikkelig måte på kort varsel - da hadde han ingen innvendinger mot å åpne dette fisket straks.

Det var enighet i Reguleringsutvalget om at fisket måtte åpnes så snart som mulig, og at det skulle overlates til de respektive salgslag å stoppe fisket dersom silden i visse perioder eller visse områder ikke kunne omsettes til konsum.

3. Ringnotflåtens eventuelle deltakelse i det videre fisket etter norsk vårgytende sild i 1984.

Rasmussen opplyste at Norges Fiskarlag hadde foreslått at kvoten helst burde tillates overført til neste års vintersildfiske - eventuelt dersom dette ikke kunne aksepteres, - måtte ringnotflåten få delta senere i 1984 på lik linje med den del av kystnotflåten som hadde 1984 års kvote igjen. Han ga uttrykk for at det nå måtte være slutt med overføring av kvoter fra et år til et annet - nå måtte denne reguleringen foregå på årsbasis.

Han viste ellers til at det var 29 ringnotfartøy som ennå hadde hele eller deler av kvoten igjen. Han kunne for så vidt akseptere at disse fartøyene kunne komme med i fisket igjen dersom en kunne forhindre at de ikke fisket helt inne ved land.

Leine sa at grunnen til at enkelte fartøy ikke hadde tatt kvoten var de svært dårlige avtaksmulighetene en hadde hatt nordpå i det aktuelle tidsrommet. Slik at dette var helt uforskyldt fra fartøyenes side. Han var ellers enig med Fiskeridirektøren i at en nå måtte holde på en kalenderårsregulering.

Rasmussen svarte at det var riktig at dette var fartøy hovedsakelig fra de 3 nordligste fylkene. Han mente at dersom disse fartøyene kunne fiske f.eks. utenfor grunnlinjene, så ville han kunne tillate at de fikk delta i fisket igjen i 1984.

Bakkevik sa at en hadde samme problem for kystsildflåten. Ikke alle her hadde fått tatt 1983 årskvoten. Han mente derfor at det var best å ikke tillate overføring av kvote nå fra et år til det neste.

Rasmussen presiserte at det ikke ville bli adgang for noen grupper til å overføre kvoter fra ett år til et annet.

Leine ga uttrykk for at han var enig i dette - men han syntes det var betenkelig at ikke ringnotflåten skulle kunne få gå innenfor grunnlinjene. For øvrig uttalte han at han naturligvis sto på arbeidsutvalgets vedtak i denne saken.

Rasmussen uttalte at han oppfattet dette slik at fiskernes representanter sto på fiskarlagets subsidiære forslag. Og at en var enig i at ringnotflåten måtte holde seg utenfor grunnlinjene i 1984.

Leine foreslo at ringnotfisket skulle foregå om vinteren og at de øvrige gruppene skulle fiske resten av året.

Rasmussen oppsummerte som følgende: Det er enighet i Reguleringsutvalget om at

- 1) overføring av kvote fra ett år til et annet ikke skal godtas
- 2) ringnotflåten får delta videre i 1984 utenfor grunnlinjene - uten at dette skal skape presedens for kommende års reguleringer
- 3) fisket åpnes nå samtidig for alle grupper - bortsette fra industri-trålflåten.

4. Agnsildfisket til eget forbruk.

Ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

5. Fritidsfisket.

Ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

b) Diskusjon av prinsipper for regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1985.

Rasmussen viste innledningsvis til de forberedende saksdokumenter, der det var gitt følgende redegjørelse med forslag til vedtak i saken.

1. Bestandssituasjonen.

Rasmussen ba deretter Hamre redegjøre for bestandssituasjonen.

Hamre opplyste bl.a. at en nå registrerer en viss nedgang i bestanden. Men en visste ikke om dette var en reell nedgang eller om det skyldtes svakheter ved fangststatistikken. Han viste til at det med små fartøyskvoter leveres mer sild enn det som registreres. Derved får en en høyere merketetthet i beregningene enn den reelle. Han pekte på at den registrerte nedgangen kunne være nok til at ICES kunne komme til å avslå vårt forslag til kvote for 1985.

Han viste til at det var en del usikre momenter i dette bildet - vår fangststatistikk var upålitelig. Han trodde imidlertid at nedgangen ikke var reell for en hadde ikke samtidig registrert noen økt dødelighet.

2. Hvilket kvantum kan omsettes til konsum.

Feitsildfiskernes Salgslag uttalelse av 1.6.84 ble utdelt på møtet.

Det uttales her bl.a.:

"Vi mener at kvoten for norsk vårgytende sild i 1985 bør bli på minst 50.000 tonn, som vi tror kan omsettes til konsum forutsatt at kvaliteten er i orden. Av kvantumet vil vi antyde 20.000 tonn fisket som stor- og vårsild og 30.000 tonn som feitsild nord for Stad"

Det ble ikke tatt stilling til kvoten i 1985:

3. Konsummålsettingen.

Det var ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

4. Hvilke fartøygrupper bør få delta i dette fisket på det nåværende tidspunkt.

Det var enighet om at følgende fartøygrupper skulle kunne delta:

Kystnotflåten Ringnotflåten Garnflåten Trålflåten (bare industritrålflåten).

4.6. Nyrekruttering.

Rasmussen ga uttrykk for at det ikke burde tillates nyrekruttering med mindre en fikk en drastisk økning i kvoten.

Det burde imidlertid kunne gis nyrekrutteringstillatelse i det enkelte fylket til erstatning for konsesjoner som eventuelt falt bort.

Bjugn ga uttrykk for at det var mange kystnotfartøy under 70 fot som var interesserte i å delta i notfisket.

Plassa påpekte at en på landsbasis hadde ca. 50 % avslag når det gjaldt kystnotsøknadene - og at dette utgjorde ca. 600 søkere. Dersom disse skulle komme inn i fisket uten at kvoten for denne fartøygruppe ble øket, ville det bety en halvering av de eksisterende fartøykvoter. Dette

kunne neppe være ønskelig - da kvotene i dag er så små at det kan være mindre lønnsomt for mange å drive dette fisket.

Leine mente at det ikke burde tillates økning i antallet kystnottillatelser i 1985.

Bjugn viste til de vanskelige forhold som båtene uten sildekonsesjon kom i etter hvert som mulighetene for å fiske på andre arter ble redusert. Han trodde derfor at presset fra denne gruppen ville øke når det gjaldt å komme med i sildefisket.

Rasmussen konkluderte med at han ikke ville gå inn for nyrekruttering i 1985.

5. Prinsippene for fordeling av totalkvoten mellom de ulike fartøygrupper.

Brek opplyste at fiskarlaget hadde dette spørsmålet ute til organisasjonsmessig behandling - og at en ville komme tilbake til det senere.

Det var enighet i Reguleringsutvalget om ikke å ta stilling til fordelingsspørsmålet nå.

6. Prinsipper for fordeling av kvoten på de enkelte fartøy.

Brek uttalte at hovedprinsippene for fordelingen av kvotene burde stå fast.

Bakkevik uttalte at det hadde vært stor misnøye med trålerkvoten. Men at en ville komme tilbake senere med konkrete forslag.

7. Sesonger.

Det var enighet om at Fiskeridirektøren åpner fisket rett over nyttår for alle fartøygrupper og at vedkommende salgslag får ansvaret for å stoppe fisket når avsetning til konsum ikke er mulig pga. sildens kvalitet. Alle fartøygrupper stilles likt i utgangspunktet - men ring-

notfartøy og industritrålere kan kun delta i vintersildfisket.

8. Agnsildfisket til eget forbruk.

Ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

9. Hekling til eget forbruk.

Ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

10. Fritidsfiske med garn.

Ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag bortsette fra at Brekk uttalte at en burde vurdere kontrollert åpning av enkelte sperrede områder på samme måte som det en hadde på Møre vinteren 1984.

12. Ringnotflåten.

Det var enighet om at ringnotflåten skulle kunne få fiske også innenfor grunnlinjene.

13. Administrering av reguleringen.

Det fremkom ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

14. 1985. Kontrollspørsmål?

Ikke behandlet.

15. Arbeidsgruppe?

Ikke behandlet.

SAK 6/84 EVENTUELT FISKE AV MUSSA.

Rasmussen viste til sakspapirene hvor det er inntatt en del henvendelser om adgang til å fiske stor mussa til hermetikkråstoff. Det omsøkte kvantum er 200 000 skjepper mussa i størrelsesorden 13-16 cm. Han viste til konklusjonen i sakspapirene hvor det heter:

"Selv om det ut fra et rent biologisk synspunkt vil være uheldig å tillate et mussafiske, må det etter Fiskeridirektørens mening legges betydelig vekt på den situasjon en nå står overfor når det gjelder behovet for markering av norsk sonetilhørighet for nordsjø-sild. Forutsatt at dette medfører at det generelt blir gitt økt adgang til oppmaling av nordsjø-sild i norsk sone, finner Fiskeridirektøren det i utgangspunktet vanskelig å gå mot at det tillates fisket et begrenset kvantum mussa. Da et eventuelt mussakvantum mest naturlig må ses på som et suppleringskvantum til brisling, kan de beste grunner tale for at mussakvantumet blir tildelt brislingfiskerne."

Videre nevnte han at det på årsmøtet i Notfiskarsamskipnaden ble uttrykt motstand mot å tillate fiske etter mussa av norsk vårgytende sild. Han spurte derfor om det ville være mulig å avgrense mussafisket slik at fangstene begrenses til nordsjø-sild.

Hamre sa at grensespørsmålet er komplisert. En del av mussa driver nordover og det foregår vandring av norsk vårgytende sild sørover. Han foreslo å bruke 62°11' n.br. som grense. Den største delen av mussa vil da være nordsjø-sild.

Bakkevik spurte om det var gjennomført undersøkelser på mussabestandene.

Hamre svarte at nord for Stad var mussa som norsk vårgytende sild den dominerende. Det finnes dog lokale stammer. Grensen for et tillatt mussafiske må ikke trekkes nord for Stad.

Rasmussen konkluderte med at det tillates fiske etter mussa på 13-16 cm sør for 62°11' n.br. og at kvantumet begrenses til 200 000 skjepper i det tidsrom hermetikkindustrien har behov for råstoffet i 1984.

SAK 7/84 REGULERING AV FISKE ETTER SEI.

I de utsendte sakspapirene var det gitt følgende redegjørelse:

"På møte i Reguleringsutvalget den 5. og 6. desember 1983 ble det gitt en foreløpig orientering om behovet for regulering av seifisket i 1984. Senere bestandsanalyser og prognoser har aktualisert spørsmålet om regulering av deler av dette fisket. Også avsetningsproblemene er et relevant moment i denne sammenheng. Dette har blant annet ført til at utenlandske fabrikkskip har tatt en stadig større del av den sei som fiskes. Disse leveranser baserer seg på ubløgget og usløyvd sei. Fra et kvalitetsmessig synspunkt har Avdeling for kvalitetskontroll påpekt mulige uheldige konsekvenser ved slike leveranser.

Grunnlaget for å imøtekomme søknader om levering til utenlandske fabrikkskip har som nevnt vært avsetningsproblemer i forhold til landanleggene. Uten slike leveringer ville oppfisket kvantum blitt mindre, og det vil bli mer samsvar mellom landanleggenes behov og dette kvantum.

Nedenfor vil en gi en vurdering av behovet for reguleringer samt en konkretisering av forslag til reguleringsopplegg. I den videre fremstilling velger en å skille mellom seifisket sør og nord for 62° n.br.

1. Seifisket sør for 62° n.br.

Det er skjedd en økning i forskernes anbefalinger for 1984, TAC: 160 000 tonn. Endelig fastsettelse ble gjort gjennom kvoteavtalen mellom Norge og EF. Totalkvoten utgjør 180 000 tonn, altså 20 000 tonn over forskernes anbefalinger. Norges kvoteandel utgjør 92 100 tonn, mens prognosen for seifisket sør for 62° n.br. i 1984 er 70 000 tonn.

I en rapport utarbeidet av Havforskningsinstituttet etter møte i arbeidsgruppe på sei (ICES) 29.2.-6.3.1984 heter det blant annet:

"Sei i Nordsjøen.

Også for seien i Nordsjøen har prøvetakingen fra det norske fisket vært mangelfullt, men ikke i samme grad som nord for 62°N. Oppgaver over fangstinnsats og fangstrater fra franske og norske trålere gir et visst holdepunkt for beregning av fiskedødeligheten de siste årene. Det bør allikevel regnes med ganske store feilmarginer, ikke minst fordi det er stor usikkerhet når det gjelder tallrikheten av de yngste årsklassene.

Tabell 2 viser prognoser for fisket i 1984 og 1985.

Både utbytte og gytebestand viser en økende tendens og gytebestanden ser ut til å være på vei tilbake mot det høye nivået tidlig på 1970-tallet.

Tabell 2. Sei i Nordsjøen. Prognoser.

$$F_{85} = F_{84} = F_{83}$$

$$F_{84} = F_{83} \quad F_{85} = F_{\max}$$

År	Fangst	Gytebestand	År	Fangst	Gytebestand
1983	163	455	1983	163	455
1984	185	510	1984	185	510
1985	195	536	1985	191	536
1986		634	1986		639"

1.1. Trålfiske.

Som det fremgår av ovennevnte, vil det ikke være behov for direkte kvantumsregulerende tiltak for trålfiske etter sei sør for 62° n.br.

1.2. Notfiske.

Fiske etter sei med not foregår på kysten fra Rogaland og nordover. Stimene av småsei finnes ofte rundt eller på dype båer og er lett tilgjengelig for snurpenot. På Vestlandet er det vanligvis 2-3 år gammel sei på 30-40 cm som fiskes med not.

Notfisket lang norskekysten medfører en stor belastning på seiressursene, både fordi det representerer et relativt stort kvantum og fordi det omfatter betydelige mengder

småsei. Også regulering av andre redskapstyper, spesielt trål, kan bidra til økning av utbytte og gytebestand. Effekten vil imidlertid bli mindre enn det som oppnås ved regulering av notfisket. Beregninger som ble foretatt av "Seiutvalget" i rapport av 4.6.1982 viste at uten notfisket ville utbyttet fra Nordsjøen og på norskekysten nord for 62° n.br. kunne økes med ca. 60.000 tonn, hvorav Norge vil kunne ta minst 40.000 tonn, hovedsakelig med garn og trål.

Notfisket betyr også en betydelig reduksjon av gytebestanden. Beskatningen med not kan derfor i en periode med ugunstig rekruttering bli en avgjørende faktor når det gjelder gytebestandens muligheter til å produsere gode årsklasser.

I denne forbindelse vil en referere deler av det som er sagt i den tidligere nevnte rapport fra "Seiutvalget".

"Teoretisk skulle besparelse av den minste fisken ha størst positiv innvirkning på gytebestanden. I praksis er imidlertid dette avhengig av den totale beskatningen i de enkelte områder. Småsei som ville bli spart ved nedtrapping av notfisket på Møre vil f.eks. i stor utstrekning bli fisket med trål før den blir kjønnsmoden, mens notfanget sei i Nord-Norge som gjennomgående er eldre, ville hatt større sjanse til å overleve til kjønnsmoden alder dersom den ikke blir tatt med not. I tillegg kommer at kvantumet notfanget sei i Nord-Norge er betydelig større enn for Trøndelag og sørover, slik at notfisket i Nord-Norge gjør større innhogg i den

framtidige gytebestand enn notfisket lenger sør. Med seiens nåværende vandringsmønster og under forutsetning av at beskatningen med andre redskaper enn not ikke forandres, vil stopp i notfisket føre til at gytebestanden nord for 62°N i framtida blir ca. 100 % høyere og sør for 62°N ca. 50 % høyere enn dersom notfisket fortsetter i nåværende omfang.

Utvalget er på ovennevnte bakgrunn kommet til at notfisket etter småsei bør begrenses. For å hindre drastiske konsekvenser for flåte og industri bør imidlertid nedtrappingen skje gradvis".

I perioden 1977-80 økte fangsten med not sør for 62° n.br. gradvis fra 10.000 til 14.000 tonn. Senere oppgaver viser et relativt stabilt uttak på rundt 14.000 tonn.

Sør for 62° n.br. har antallet seinotsnurpere tidligere vært beskjedent i forhold til antallet nord for 62° n.br. Dette har delvis endret seg de siste år som følge av en sterk økning i antallet større seinotsnurpere i Sogn og Fjordane.

Dersom en ikke nå begrenser dette fisket, vil en tilsvarende utvikling i tiden fremover resultere i at kvantum notfisket sei øker. Også ved å dispensere for levering av notfanget sei til utenlandske fabrikkskip, vil fangstuttaket kunne bli større. På bakgrunn av de vurderinger som er gitt ovenfor er dette ingen ønsket utvikling. En vil derfor foreslå at det i området sør for 62° n.br. avsettes en totalkvote tilsvarende

det nivå dette fisket har i dag. Nedenfor vil en gi en vurdering av hvordan fisket kan reguleres innenfor denne totalkvoten.

2. Seifisket nord for 62° n.br.

Behovet for reguleringer nord for 62° n.br. er større enn sør for 62° n.br. Dette har sammenheng med forskernes anbefalinger i relasjon til uttaket av sei. Både i 1982 og 1983 var det satt en TAC på 130.000 tonn. I 1982 utgjorde fangsten 160.000 tonn, mens det i 1983 ble tatt 150.900 tonn, se tabell nr. 3. I 1983 har det vært relativt store avsetningsproblemer. Dette er delvis kompensert gjennom leveranser til utenlandske fabrikkskip. Avsetningsproblemene har imidlertid påvirket uttaket slik at en opptrapping av slike leveranser ville resultere i en ytterligere overskridelse av den anbefalte TAC.

For 1984 er det anbefalt en TAC på 103.000 tonn. I alt er 7.000 tonn avgitt til andre nasjoner. Det gjenstår da 96.000 tonn i forhold til TAC, mens potensialet ligger på rundt 150.000 tonn. Pr. 1.5.83 var det tatt 37.730 tonn sei nord for 62° n.br., mens kvantumet på samme tidspunkt i år ligger på 45.245 tonn, se tabell nr. 1. Når en ser dette i sammenheng, er det klart at det bør iverksettes regulerings tiltak som kan redusere seifisket.

I den tidligere nevnte rapport fra arbeidsgruppe på sei (ICES) heter det:

"Sei nord for 62°N.

Bestandsanalysene er preget av mangel på oppgaver over fangstinnsatsen og tildels mangelfull prøvetaking. Dette gjør det vanskelig å påvise eventuelle forandringer i fiskedødeligheten fra et år til det neste. I praksis har dette ført til at fiskedødeligheten i de senere års bestandsanalyser som regel er blitt noe undervurdert og bestanden dermed overvurdert. Det er derfor ikke usannsynlig at dette også er tilfelle når det gjelder den ferskeste bestandsanalysen.

Tabell 1 viser prognoser for fisket i 1984 og 1985. Med samme fiskedødelighet som i 1983 er fangstene i 1984 og 1985 beregnet til henholdsvis 126.000 og 137.000 tonn. Dette innebærer en reduksjon i det norske utbyttet på ca. 30.000 tonn i forhold til perioden 1980 - 1982. Senkning av fiskedødeligheten med 45 % til F_{max} i 1985 vil gi 85.000 tonn. De lave fangstprognosene skyldes i stor grad at de to årsklassene 1980 og 1981 ser ut til å være meget svake, selv om det alltid vil være en viss usikkerhet i beregningen av årsklassestyrken ved 2 - 3 års alder.

Gytebestanden i 1983 er beregnet til 103.000 tonn som er det hittil laveste som er registrert og under femteparten av nivået tidlig på 1970-tallet. I 1984 gir 1978-årsklassen en viss økning, men deretter vil det

bli en ny nedgang og i 1986 vil gytebestanden for første gang komme under 100.000 tonn dersom ikke beskatningen reduseres betydelig.

Tabell 1. Sei nord for 62°N. Prognoser.

$$F_{85} = F_{84} = F_{83}$$

$$F_{84} = F_{83} \quad F_{85} = F_{\max}$$

År	Fangst	Gytebestand	År	Fangst	Gytebestand
1983	158	103	1983	158	103
1984	126	141	1984	126	141
1985	137	112	1985	85	112
1986		87	1986		108"

I motsetning til situasjonen sør for 62° n.br. bør reguleringsopplegget for seifisket nord for 62° n.br. omfatte både trål-og notfisket. De synspunkter som fremkommer foran vedrørende beskatning av småsei som fanges med not gjør seg i hovedsak gjeldende for dette fisket også nord for 62° n.br.

3. Reguleringstiltak.

Et reguleringstiltak som vil være av generell karakter er endring av gjeldende minstemålsbestemmelser. Minstemålet er ulikt for forskjellige deler av landet. Bestemmelsene som gjelder i dag er følgende:

- a) i området nord for Lofotodden
..... 40 cm
- b) i området sør for området beskrevet under a) og nord
for 65° 30' n.br. 37 cm
- c) i området sør for 65° 30' n.br. og nord for
62° 11,2' n.br. 35 cm
- d) i området sør for 62° 11,2' n.br. og vest for
en rett linje gjennom Lindenes fyr og Hanst-
holmen fyr 32 cm
- e) i Skagerrak beskrevet i § 2 nr. 4 30 cm

Bestemmelsene er fastsatt av Fiskeridepartementet i forskrifter av 6.4.82. Fastsettelsen var et resultat av de vurderinger som "Seiutvalget" ga i sin rapport. Det ble da forutsatt at minstemålsbestemmelsene foreløpig burde gjelde i en prøveperiode på tre år. Ut fra denne forutsetningen er det således ikke grunnlag for å endre disse bestemmelsene allerede nå. Fra et biologisk synspunkt vil det likevel være en fordel med et generelt et minstemål på 40 cm. Vurdering av dette spørsmålet vil en anbefale blir tatt opp i forbindelse med regulering av seifisket i 1985.

3.1. Aktuelle reguleringstiltak i seinotfisket.

En nedtrapping av notfisket etter sei kan gjennomføres ved bruk av både innsatsregulerende og/eller kvantumsregulerende

tiltak. Innsatsen i seinotfisket kan reguleres ved å utvide konsesjonsgrensen for seinotsnurpere. Aktuelle kvantumsregulerende tiltak vil være virkemidler som totalkvote, fartøykvoter, periodestopp og utvidet helgefredning.

3.1.1. Forholdet til konsesjonsordningen.

Problemet ble vurdert av "Seiutvalget" som sa følgende:

"I dag er bare seinotfartøy mellom 90-110 fot l. underlagt konsesjonsplikt. Denne konsesjonsordning har hindret større fartøy i å komme inn i fisket. Ekspansjonen i seinotflåten har dermed funnet sted med fartøy under konsesjonsgrensen. Senking av denne grensen vil kunne forhindre en fortsatt ekspansjon. En utvidelse av gjeldende konsesjonsordning vil imidlertid også ha sine negative sider. En stor del av kystflåten driver seinotfiske i kombinasjon med annet fiske. Disse vil måtte gi konsesjon ved en eventuell utvidelse av konsesjonsgrensen. Driftsalternativene for kombinasjonsfartøy uten seinotkonsesjon vil imidlertid bli begrenset. Utvalget vil videre peke på at innføring av en spesiell konsesjonsordning for fartøy under 90 fot i seinotfisket vil kunne skape presedens for innføring av spesielle konsesjonsordninger i andre kystfiskerier. Kystflåten har spesielt stort behov for å kunne kombinere flere driftsalternativer. Spesielle konsesjonsordninger vil gi liten fleksibilitet og vil lett kunne ramme ulikt. Rekrutteringen til kystfiske vil dessuten kunne svekkes.

En annen vesentlig ulempe ved en konsesjonsordning er faren for at konsesjonsdokumentet blir et verdipapir. Utvalget finner etter en samlet vurdering ikke å ville tilrå en separat utvidelse av konsesjonsgrensen i "seinotfisket".

En viser til de vurderinger som er foretatt av utvalget og vil slutte seg til konklusjonen.

3.1.2. Totalkvote.

Notfisket langs kysten foregår til ulike tider av året. Regulering av dette fisket ved fastsettelse av totalkvote vil ha den ulempe at kvoten kan bli oppfisket i Sør-Norge før hovedsesongen i Nord-Norge tar til. Dette vil kunne gi urimelig fordeling både distriktsvis og individuelt.

En annen mulighet er at en skiller mellom totalkvotene nord og sør for 62° n.br. For området sør for 62° n.br. vil en slik ordning kunne aksepteres ut fra distriktsvise og individuelle betraktninger. Når det gjelder området nord for 62° n.br. tilsier tilgjengelighet og fiskemønster at en slik regulering vil skape større problemer. Dette skyldes at fisket skjer i forskjellige perioder for de ulike områdene. For å oppnå en mest mulig rettferdig distriktsvis fordeling vil en da enten måtte periodisere kvotene eller at områdene nord for 62° n.br. inndeles i distrikter.

For å hindre det biologisk urasjonelle småseifisket, kan det fastsettes en totalkvote for sei under en visse størrelse. Urimelig distriktsvis og individuell fordeling vil være motargumenter også mot en slik ordning. Tidsperiodene småseifisket foregår er imidlertid ikke så markert forskjellige. Et slikt virkemiddel vil nok være svært vanskelig å kontrollere og vil gi et betydelig administrativt merarbeid.

3.1.3 Fartøykvoter.

Ved etablering av en fartøykvoteordning vil det enkelte fartøys deltakelse i fisket måtte vurderes i relasjon til en angitt totalkvote. Dette kan gjennomføres enten ved en individuelle fartøykvoteordning eller ved at ordningen gjøres mest mulig generell.

a) Individuelle fartøykvoter.

Den administrative gjennomføringen av en individuell fartøykvoteordning vil i hovedtrekk bli følgende:

- 1) Det stilles generelle vilkår for deltakelse.
- 2) Skriftlig søknad fra de fartøyer som ønsker å delta.
- 3) Individuell prøving av søknadene i forhold til de generelle vilkår for deltakelse som er angitt under pkt. 1.
- 4) Den disponible kvote blir fordelt på antallet innvilgede søknader for å komme frem til fartøykvoten. Fordelingen må differensieres etter visse kriterier.

Når det gjelder spørsmålet om hvilken generelle vilkår som skal stilles for deltakelse i en fartøykvoteordning, kunne tidligere deltakelse i seifiske og omfanget av deltakelse i andre fiskerier være brukbare kriterier. Videre kan en eventuell begrensning av fartøyer uten tidligere deltakelse gjennomføres i forhold til fartøyenes størrelse. Hjemmelen for fastsettelse av slike generelle vilkår finner en i deltakerloven § 6, jfr. § 8. Den nye lov om saltvannsfiske m.v. innebærer ingen endringer i nevnte bestemmelser. En avgjørelse i forhold til de generelle vilkår vil i realiteten bli en konsesjonsordning for deltakelse i fisket det angjeldende år. Omfanget av den individuelle prøvingen vil være avhengig av antalle vilkår under punkt 1 og utformingen av disse.

For å differensiere fordelingen av kvotene kan dette gjøres etter følgende kriterier i størrelsen på mannskapet, størrelsen på fartøyet, lastekapasitet og redskap.

Fartøykvote fastsatt på grunnlag av fartøyets størrelse, lastekapasitet eller bemanning og forskjellige for ulike redskapsgrupper kan gjøres i medhold av deltakerlovens § 10, 2. ledd. Denne hjemmelen foreslås nå inntatt i den nye saltvannsfiskeloven § 5.

Både den individuelle prøvingen av de generelle vilkår og differensieringen vil være enkeltvedtak som medfører klageadgang.

Selv med relativt enkle vilkår for deltakelse og klare kriterier for fordeling, vil en slik reguleringsform resultere

i et enormt antall enkeltsaker. Både arbeidsmessig og tidsmessig vil dette skape store problemer og kreve store ressurser for behandling.

b) Generell fartøykvoteordning.

Gjennomføringen av en generell fartøykvoteordning kan tenkes gjort på følgende måter:

- 1) På grunnlag av det totalkvantum som stilles til disposisjon, kan en vurdere reguleringsbehovet som en prosentvis reduksjon i forhold til tidligere år. Den prosentsats en da kommer frem til blir da å fordele tilsvarende på det enkelte fartøy.

Eksempelvis kan en stipulere at tillatt fangstkvantum for 1984 utgjør 75 % av det som ble tatt i årene 1981, 1982 og 1983. Fartøyene blir da gitt tillatelse til å fiske 75 % av det kvantum vedkommende fartøy tok i samme periode.

En slik reguleringsform vil i realiteten begrense deltakelsen til fartøy som allerede har deltatt i slikt fiske. Hjemmelen finnes i deltakerlovens § 6, jfr. § 8. Videre begrenses det enkelte fartøys kvote på grunnlag av tidligere fangstkvantum. I deltakerlovens § 10, 2. ledd er det angitt kriterier som kan være grunnlag for en fartøykvotetildeling. Kriteriet "tidligere fangstkvantum" er ikke nevnt. Imidlertid er det i dag hjemmel for en slik regulering i deltakerlovens § 10, 6. ledd. Her åpnes adgang til å bruke andre kriterier enn de som spesifikt er angitt i loven. Denne bestemmelsen foreslås strøket i forbindelse med gjennomføringen av den nye saltvanns-

fiskeloven. Dette medfører at det nevnte kriterium neppe kan benyttes dersom reguleringene blir foretatt etter at den nye lov er trådt i kraft.

I tillegg til de vurderinger som er foretatt ovenfor vil en nevne at det vil være svært vanskelig å finne rimelige kriterier for beregningen av kvotens størrelse. Dette skyldes særlig at fartøyene mer eller mindre driver seinotsnurping i kombinasjon med annet fiske. Dette er imidlertid problemer en vil kunne løse. Av tidsmessige årsaker og det moment at det allerede er gått fem måneder av året, vil eventuell bruk av fartøykvoter måtte utstå til reguleringene av dette fisket i 1985.

3.1.4. Periodestopp.

Periodestopp er et kvantumsregulerende virkemiddel som er kjent særlig fra torskefiskeriene. Periodestopp som reguleringsform har flere fordeler. Det er enkel administrasjon, ordningen lar seg lett håndheve og kontrollere. Videre stilles alle fiskerne formelt likt og konkurranseelementet vil fortsatt være til stede dersom det ikke foretas inngrep i fisket utenom stopperiodene.

Ordningen har imidlertid en del uheldige sider. Erfaringer fra torskefiskeriene har vist at det er vanskelig å oppnå forventet reguleringseffekt. Videre innvendes det at denne reguleringsform medfører skjevheter i fordelingen eller ulik

belastning i de forskjellige sesongfiskeriene. Den vesentligste svakheten ved ordningen vil likevel være at den neppe kan brukes alene dersom fisket skal begrenses i sterk grad.

Dersom en velger å benytte denne reguleringsformen bør dette skje i vinterhalvåret. På denne tiden av året er seien generelt sett magrest og en fiskestopp vil ramme fisket i distrikter der minstemålet er satt lavere enn 40 cm.

3.1.5. Utvidet helgefredning.

Med utvidet helgefredning menes forbud mot å fiske og ha redskap stående i sjøen fra fredag til mandag.

I tillegg til en kvantumsregulerende effekt har tiltaket etter Fiskeridirektørens mening sosiale og arbeidsmessige fordeler.

Ordningen har vært gjennomført i forbindelse med regulering av fisket med passive redskaper etter norsk - arktisk torsk. Fra fiskerhold er denne form for regulering blitt sterkt kritisert. I stikkords form er kritikken særlig sentrert om sikkerhetsspørsmål, økte kostnader og konsekvenser for rasjonell drift. Når det gjelder Fiskeridirektørens vurderinger av denne kritikken vil en henviser til det som ble sagt i forbindelse med Reguleringsutvalgets behandling av torskereguleringene for 1984; se saksdokumentene til utvalgsmøtet den 31.10.83.

Videre er ordningen kritisert både fra Kystvakten og Kontrollverket ut fra overvåkningshensyn.

"Seiutvalget" foreslo at det ble innført utvidet helgedagsfredning i seinotfisket. Utvalgets prinsipielle oppfatning var at en slik reguleringsform burde gjøres gjeldende for hele landet.

En er i tvil om den kvantumsmessige virkning en slik helgefredning vil får. Dette skyldes det spesielle fiske- og lagringsmønster som er i dette fiske. Fisket foregår i korte perioder med en påfølgende mulighet for låssetting av fangsten. Ved å innføre utvidet helgedagsfredning vil en anta at det kvantum som i dag fiskes på lørdager lett kan kompenseres i resten av uken.

På bakgrunn av de overvåkingsproblemer en slik regulering medfører sammenholdt med dette fiskets spesielle fiske- og lagringsmønster, vil en foreløpig ikke gå inn på en slik ordning i seinotfisket.

Som nevnt ovenfor er overvåkingsproblemene ved utvidet helgefredning påpekt av både Kystvakten og Kontrollverket. Det som særlig skaper problemer er forholdet til andre fiskerier, blant annet at det er tillatt å fiske etter sei og da særlig seifiske med garn. Dette kunne avhjelpes ved at det også i dette fisket innføres utvidet helgedagsfredning. For å oppnå noen effekt i relasjon til overvåkingen måtte en slik regulering av seifisket også omfatte garnfisket. Videre

måtte en samordne periodene for den utvidede helgefredning for torsk- og seifisket. Utvidet helgefredning i garnfisket vil i større grad enn notfisket også ha en kvantumsregulerende effekt.

Det er umulig å gå inn på en slik ordning i 1984, men de ovennevnte vurderinger vil bli tatt opp i forbindelse med reguleringene i 1985.

3.2. Aktuelle reguleringstiltak i trålfiske etter sei.

For denne gruppen vil det mest hensiktsmessige kvantumsregulerende tiltak være totalkvote. Innenfor denne totalkvoten vil en da kunne benytte virkemidler som periodestopp, fartøyskvote og/eller utvidet helgefredning.

3.2.1. Totalkvote.

Trålernes fangstandel av seifisket nord for 62° n.br. utgjør ca. 1/3 av totalfangsten altså ca. 50.000 tonn. For å begrense fisket må selvfølgelig kvoten settes lavere enn dette.

Som nevnt foran ligger anslaget for trålfiske i Nordsjøen lavere enn fastsatt TAC. Tapt fangst nord for 62° n.br. kan derfor til en viss grad kompenseres ved fiske i Nordsjøen.

3.2.2. Periodestopp.

Fangsttallene for 1983 viser at størstedelen fiskes i månedene august, september og oktober, ca. 23.000 tonn pr. måned. Da

trålfisket utgjør 1/3 vil en stopp i dette fisket i en av disse månedene regulere vekk ca. 7.700 tonn. Den tilsvarende beregning for november og desember gir henholdsvis ca. 2.800 tonn og ca. 3.400 tonn.

For at en periodestopp i trålfiske skal ha noen kvantumsregulerende effekt vil en måtte stoppe fisket i relativt lange perioder.

3.2.3. Fartøykvote.

Problemene med å etablere en fartøykvoteordning for trålere er mindre enn for fartøyer som driver notfiske. Imidlertid vil det oppstå differensieringsproblemer mellom de forskjellige grupper av trålere. En vil derfor foreslå at eventuell innføring av et slikt virkemiddel utstår inntil reguleringene i 1985.

3.2.4. Utvidet helgefredning.

Det er svært usikkert hvilken kvantumsregulerende effekt et slikt tiltak har i trålfiske etter sei. For øvrig vil en vise til de synspunkter som fremkommer foran under vurderingen av ordningen i forhold til andre redskapsgrupper. Hele problemkomplekset med utvidet helgefredning i seifisket vil bli tatt opp senere.

4. Forslag til reguleringer.

Nedenfor vil en gi konkrete forslag til reguleringer. Da det er gått fem måneder av reguleringsperioden, vil tiltakene måtte begrenses til rammereguleringer. Erfaringene fra den resterende del av 1984 vil da kunne danne et bedre grunnlag for hvilke former en skal benytte i fremtidige reguleringer.

4.1. Notseifisket sør for 62° n.br.

En vil foreslå at det avsettes en totalkvote. Kvoten settes for å hindre noen særlig ekspansjon i dette fisket, ikke for å redusere dagens nivå. I 1983 ble det tatt 14.055 tonn sei med not, se vedlagte (./.) tabell nr. 2.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det settes et "tak" på 15.000 tonn.

4.2. Notseifisket nord for 62° n.br.

Totalfangsten for dette fisket ligger på rundt 60.000 tonn. Da en ut fra biologiske vurderinger bør begrense uttaket, vil en foreslå at det avsettes en totalkvote på 50.000 tonn.

Som antydnet foran, se pkt. 3.1.2., kan det ved fastsettelse av totalkvote nord for 62° n.br. skape distriktsvise problemer. Med den relativt beskjedne begrensning som er foreslått vil en anta at "taket" ikke blir nådd før utgangen av tredje kvartal. Dersom dette skjer, vil fisket måtte stoppes i

fjerde kvartal. Oversikt over leveringer fordelt på det enkelte fylke sammenholdt med totalfangsten, tilsier imidlertid at stopp ikke vil medføre betydelige forskjeller distriktene imellom.

4.3. Trålfisket etter sei nord for 62° n.br.

Trålernes andel av seifisket utgjør ca. 50.000 tonn. Også for denne gruppen vil en foreslå en reduksjon på rundt 10.000 tonn. Følgelig vil en avsette en totalkvote på 40.000 tonn til trålerne.

Da dagens fiskemønster tilsier at anbefalt TAC i Nordsjøen ikke vil bli nådd, vil deler av trålerflåten kunne kompensere der for reguleringene nord for 62° n.br.

For den trålerflåten som ikke har anledning til å gå i Nordsjøen, vil en følge utviklingen og eventuelt komme tilbake til ordninger for disse ut på høsten.

TABELL 1

ALLE TALL I TONN RUNDVEKT

	FANGST AV VIKTIGE FISKEARTER	
	PR. 1.5.1983	Pr. 29.4.1984
<u>NORD FOR 62°:</u>		
TORSK (INKL. SKREI)	184.441	180.475
HYSE	11.567	10.113
SEI	37.730	45.245
UER	2.454	4.071
LODDE (BARENTSHAVET)	732.000	360.000
REKE	7.909	10.851
MAKRELL	-	-
<u>NORDSJØEN:</u>		
TORSK	2.192	2.517
HYSE	478	729
SEI (INKL. SKAGERRAK)	26.055	16.501
ØYEPAL	19.723	30.767
TOBIS	1.306	40
MAKRELL ¹⁾ (INKL. SKAGERRAK)	-	-
HAVBRISLING	11.993	6.340
SILD, HAVFANGET	1.385	-
<u>SKAGERRAK:</u>		
SILD, HAVFANGET	-	-
TORSK	754	600
<u>VEST FOR SKOTTLAND:</u>		
SILD	-	-
KOLMULE ²⁾	146.784	184.000
MAKRELL ²⁾	-	-
<u>EF-SONEN TOTALT:</u>		
BROSME	2.150	1.240
LANGE	4.445	3.004
<u>FÆRØY-SONEN:</u>		
BUNNFISK	883	380
MAKRELL	-	-
KOLMULE	-	-

- 1) KYSTFISKET ER INKLUDERT
- 2) INKLUSIV EF-SONEN NORD FOR 62°N OG NORDSJØEN MELLOM 0° OG 4° VESTLIG LENGDE. FELTENE VEST AV IRLAND ER OGSÅ INKLUDERT.
- 3) INKLUSIV EF-SONEN NORD FOR 62° N.

TABELL 2.

TONN	1983	SEI	SØR	FOR	62 ^o	NOT
	ROG.		HFS		SFF	TOTAL
JAN:	142		461		982	1585
FEBR:	80		300		1044	1424
MARS:	329		289		552	1170
APRIL:	670		614		507	1791
MAI:	-		505		-	505
JUNI:	96		127		1092	1315
JULI:	236		135		757	1128
AUG:	16		424		432	872
SEPT:	105		428		1024	1557
OKT:	13		90		197	300
NOV:	58		30		552	640
DES:	3		1162		588	1753
	1748		4565		7727	14040
ARSSTAT.	1748		4556		7751	14055

TABELL 3: HYSE SEI, UER

	HYSE, N.F. 62 ⁰		HYSE, NORDSJØEN		SEI, N.F. 62 ⁰		SEI, NORDSJØEN + SKAGERRAK		UER, NORD F. 62 ⁰	
	1983	1984	1983	1984	1983	1984	1983	1984	1983	1984
JANUAR	2.504	2.235	17	86	2.553	7.746	3.991	4.037	199	460
FEBRUAR	3.359	4.151	50	253	12.921	16.097	7.814	5.345	470	949
MARS	3.495	2.179	74	229	13.489	12.580	7.159	3.041	834	1.030
APRIL	2.209	1.548	337	161	8.767	8.822	7.091	4.078	951	1.632
MAI	1.129		192		7.822		4.860		2.936	
JUNI	1.016		88		9.971		2.957		1.860	
JULI	943		51		9.086		3.080		537	
AUGUST	2.000		295		22.290		4.962		504	
SEPTEMBER	1.531		585		21.410		10.392		713	
OKTOBER	1.365		275		23.885		7.797		929	
NOVEMBER	1.908		279		8.493		9.216		426	
DESEMBER	2.039		298		10.265		9.377		705	
TOTAL	23.498		2.541		150.952		78.696		11.064	

- MERKNAD: 1) ICES HAR ANBEFALT TAC=103.000 TONN. I ALT 7.000 TONN ER AVGITT TIL ANDRE NASJONER.
 2) TAC ER SATT TIL 17.000 TONN. I ALT 7.000 TONN ER TILDELT ANDRE NASJONER
 DET ER LITE TROLIG AT DE AVGITTE KVOTER BLIR DISPONERT (EF:3000 TONN OG USSR:4000 TONN)
 3) PROGNOSE VIL IKKE BLI GITT FØR I 2. KVARTAL.

ART	KVOTE 1984	PROGNOSE 1984
HYSE N.F. 62 ⁰ :	17.500	3)
HYSE NORDSJØEN:	26.100	3)
SEI N.F. 62 ⁰ :	96.000 ¹⁾	3)
SEI I NORDS.+SKAG.:	92.100	3)
UER N.F. 62 ⁰ :	10.000 ²⁾	3)

Rasmussen viste innledningsvis til utredningen som var gitt i saksdokumentene. Det er sterke biologiske grunner for å regulere dette fisket. Dette gjelder notfisket sør for 62° n.br. og både trål- og notfisket nord for 62° n.br. Utredningen inneholder en vurdering av mulige måter å regulere dette fisket på. Fiskeridirektørens konkrete forslag er:

1. Notseifisket sør for 62° n.br.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes et "tak" på 15.000 tonn.

2. Notfisket nord for 62° n.br.

Totalfangsten for dette fisket ligger på rundt 60.000 tonn. Da en ut fra biologiske vurderinger bør begrense uttaket foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes en totalkvote på 50.000 tonn.

3. Trålfiske etter sei nord for 62° n.br.

Trålernes andel av seifisket utgjør ca. 50.000 tonn. Også for denne gruppen vil Fiskeridirektøren foreslå en reduksjon på rundt 10.000 tonn. Følgelig vil en avsette en totalkvote på 40.000 tonn til trålerne.

Han viste til dette og spurte om det fra et forskersynspunkt var noen bemerkninger.

Jakobsen viste også til saksdokumentene og sa at det ikke var mye å tilføye. Bestanden nord for 62° n.br. har gått jevnt nedover. Vi henger litt etter med data da vi oppfanger økninger i fiskedødeligheten for sent. Utviklingen har en negativ langsiktig tendens. Med et fortsatt fritt fiske er det vanskelig å se hvordan dette skal ende. Vi må bli enige om former for regulering og så kan det konkrete kvantum komme senere.

Bergesen sa at bestandssituasjonen nå var "snudd på hodet". Tidligere var den en sterk bestand nord for 62° n.br. Til tross for at det er tatt ut betydelig mer sei i Nordsjøen enn anbefalt, har bestanden økt. Hvordan kan forskerne forklare dette? Videre spurte han om fangsttallene baserer seg på kvantum tatt i det enkelte område eller om det er oppgaver fra salgslagene.

Jakobsen sa at nedgangen i Nordsjøen var før anbefalingene. Situasjonen er til en viss grad snudd om. Økningen i Nordsjøen er kommet som et resultat av en serie gode årsklasser. Når det gjelder fangsttallene er det foretatt en justering i forhold til salgsoppgavene. Det har blitt fisket noe sei fra Nordsjøen nord for 62°n.br., altså en viss sammenblanding.

Bjugn spurte om det utenlandske seifisket ble kontrollert.

Rasmussen svarte at Kystvakten har god kontroll og at fisket blir stoppet når avsatt kvote er nådd.

Paulsen sa at i 1984 har EF fått 6000 tonn for fiske nord for 62°n.br., mens 1000 tonn er avsatt til andre land. Det er skjedd en betydelig nedtrapping som følge av den svake bestanden.

Rasmussen viste til de konkrete forslag om regulering og spurte om det var noen bemerkninger.

Arctander sa at saken bør forelegges Norges Fiskarlag før den realitetsbehandles i utvalget. Han sa videre at tallene må korrigeres. Han opplyste at etter de oppgaver han sitter inne med ble det i 1983 tatt 48.000 tonn med trål og at av dette ble ca. 50 % tatt i Nordsjøen.

Jakobsen repliserte at 48.000 tonn må være galt. Kvantumet må være nærmere 100.000 tonn totalt.

Bergesen mente at organisasjonene må ha mer tid til å vurdere dette. Havforskningsinstituttet må gi nærmere analyser av bestands-situasjonen.

Fladmark sa at forslaget til regulering medfører en tradisjonell fordeling. Beskatningsmønsteret opprettholdes som nå. Det må tenkes i andre baner. Vi må gripe "ondet" ved roten og vurdere minstemålsbestemmelsene. En heving av minstemålet vil gi både biologisk og salgsmessig effekt. Dette er en enkel reguleringsform. Vi må slutte med å ta opp småfisk.

Rasmussen sa at forskerne har gitt oss råd om det biologisk riktige minstemål. Distriktsmessige variasjoner i fisket har imidlertid gjort at en foreløpig ikke har kunnet følge disse råd langs hele kysten.

Han godtok at saken ble utsatt inntil organisasjonene har behandlet den. Saken vil bli brakt frem igjen innen utgangen av 1984 med sikte på å regulere seifisket i 1985. Norges Fiskarlag må komme med tilrådingen som har kvantumsregulerende effekt. Seifisket må reguleres i 1985.

SAK 8/84 MASKEVIDDE I SNURREVAD.

Rasmussen spurte innledningsvis om rapporten vedrørende seleksjonsforsøk med snurrevad var mottatt av organisasjonene.

Brekke svarte at rapporten ikke var mottatt, men at man var oppmerksom på resultatene.

Rasmussen viste til de utsendte sakspapirene og ba Jacobsen om i tillegg å gi en muntlig orientering om de forsøk som er gjort.

I sakspapirene var det gitt følgende redegjørelse:

" Den 6. april 1982 ble det bestemt å utvide maskevidden i snurrevad fra 1. januar 1983. Norges Fiskarlag tok i mai 1982 opp spørsmålet om å utsette iverksettelsen inntil det var gjennomført seleksjonsforsøk. Slike forsøk var allerede planlagt og ble gjennomført i august - september 1982. Rapporten fra forsøkene ble framlagt for Reguleringsutvalget på møtet den 29. oktober 1982. Utvalget tilrådte da at det ble innført en overgangsordning med mindre maskevidde for de forreste delene av redskapen fram til 1. januar 1985. Ingen av utvalgets medlemmer gikk inn for at den fastsatte utvidelsen av maskevidden for løfteposen/sekken skulle utsettes eller ikke gjennomføres. Senere ble datoen for iverksettelse av utvidelsen endret til 1. februar 1983. Etter at utvidelsen var trådt i kraft ble det fra snurrevadfiskerne framsatt krav om nye seleksjonsforsøk. Slike forsøk ble gjennomført i august-september 1983.

En foreløpig oppsummering av forsøkene ble framlagt på møtet i Reguleringsutvalget 5. og 6. desember 1983. Det ble da besluttet at en skulle ta saken opp igjen etter at endelig rapport forelå.

(Den endelige rapporten fra seleksjonsforsøkene i august - september 1983 var vedlagt sakspapirene.)

Fiskeridirektøren viser til den konklusjon som framgår av rapporten.

Forsøkene i 1983 viser en høyere seleksjonsfaktor enn forsøkene i 1982, og dette skulle innebære at maskevidden i snurrevad skulle kunne reduseres. Fiskeridirektøren vil likevel legge vekt på de usikkerhetsfaktorene som framgår av rapporten, og at instituttet fra et biologisk synspunkt ikke

kan anbefale en reduksjon i maskevidden for torsk. Det legges vekt på at det må forventes en meget større andel av ungfisk i den fiskbare bestanden om et par år. En eventuell differensiering etter fiskeslag med mindre maskevidde for fiske etter hyse ville skape en rekke praktiske og kontrollmessige problemer.

Dersom maskevidden i snurrevad blir besluttet redusert, må spørsmålet om forbud mot snurrevadfiske på enkelte felter for å begrense bifangstene av undermåls fisk tas opp."

Jakobsen refererte deler av rapporten som er vedlagt saksdokumentene. Den utvidelse av maskevidden i snurrevad som er foretatt er gunstig. Det betyr svært mye for å bevare undermåls fisk. Ved å redusere maskevidden til 110 mm vil f.eks. fangst av undermåls fisk femdobles i forhold til dagens nivå.

Bergesen henviste til side 11 i rapporten og mente det er grunnlag for en reduksjon i maskevidden. Han sa videre at det er vanskelig å skille torsk- og hysefisket.

Arctander mente at en maskevidde på 135 mm bør opprettholdes. Dersom en reduksjon blir gjennomført, kan en oppleve at en vesentlig del av trålflåten legger om til snurrevad.

Rasmussen var enig med Havforskningsinstituttets konklusjon. Vi må se på de svake årsklassene og bevare yngelen, det motsatte ville være galt. Vi har ikke midler eller administrasjon til å innføre forbud på de enkelte felt. Han foreslo at maskevidden på 135 mm beholdes og at saken oversendes organisasjonene til behandling.

Sætersdal sa at en reduksjon i maskevidden ville bety større fangster av undermåls fisk. Han antydte videre at vi i henhold til avtalen med Sovjet er forpliktet til å stenge områder med store innslag av undermåls fisk. Det er betydelig mindre problemer i denne sammenheng med å beholde en maskevidde på 135 mm.

Bjugn sa at lovlig fangst av hyse går tapt med dagens maskevidde. Han nevnte at en forsker hadde anbefalt 125 mm.

Arctander nevnte at formannen i Finnmark Fiskarlag ikke går inn for å forandre maskevidden.

Bergesen sa at Norges Fiskarlags standpunkt er at det skal være lik selektivitet i snurrevad og trål. Hvis det betyr 125 mm i snurrevad vil fiskarlaget gå inn for dette minstemålet. Han reiste videre spørsmål om dispensasjon for fiske etter hyse.

Rasmussen repliserte at det ville bli alt for komplisert.

Arctander sa at det må drives nye seleksjonsforsøk med trål.

Jacobsen svarte at det ikke er nødvendig med nye forsøk.

Rasmussen konkluderte med at det fortsatt er en del tvil om selektiviteten i snurrevad. Før saken behandles må den oversendes organisasjonene.

SAK 9/84

EVENTUELT

Bergesen ga uttrykk for at han antok at kystsildfisket etter nordsjø-sild ville fortsette.

Rasmussen bekreftet dette.

Fladmark tok opp spørsmålet om hvor store kvanta en kunne påregne i rekefisket i årene fremover. Han pekte på at det foregikk store investeringer både i flåten og ved utvidelse av anlegg på land. Det var derfor meget viktig å ha en viss formening om hvordan rekebestanden ville utvikle seg i årene fremover. Han pekte på at rekebestanden hittil hadde øket fortere enn fisket. Han lurte på hva økningen i torskebestanden ville ha å si for rekefisket. Han var redd for at situasjonen nå kunne ligge til rette for store feilinvesteringer eventuelt at en kunne gå glipp av store summer dersom en underinvesterte.

Han viste til at det var nødvendig med hjelp til å "gjette på" hvilke kvanta som ville være aktuelle i årene fremover.

Rasmussen sa at han ikke var i tvil om at hvis en stelte seg fornuftig med henblikk på å bygge opp torsk og hysebestanden - så ville en få "krakk" i rekefisket i Barentshavet om ca. 3 år. Han var derfor av den

oppfatning at det ikke burde gis flere reketrålkonsesjoner nå. Han antok at 1982 årsklassen av torsk alt nå var begynt å beite på rekebestanden.

Sætersdal uttalte at en hadde vært tilbakeholdende med å gi tilråding om regulering av rekefisket tidligere - men at han nå trodde at det kunne være grunn til bekymring på litt sikt. Han viste til at en ikke kunne ha både store rekebestander og store bunnfisk bestander i samme området. Det var imidlertid ikke bare beitingen som ga utslag - men også rekrutteringen. Han opplyste at instituttet arbeidet med spørsmålet om beiteeffekten og målingen av denne.

Fladmark ga uttrykk for at han godt forsto at instituttet nødvendig ville uttale seg på spinkelt grunnlag. Han mente imidlertid at spørsmålet var om ikke fiskeridirektoratet tross alt var bedre skikket til å vurdere dette enn andre.

Sætersdal sa at torsken kom til å overta reguleringen av rekene.

Rasmussen antok at Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt ville se på dette og gi antydninger om kvanta så langt det kunne forsvares.

Brekk pekte på at det ikke var sikkert at det i fremtiden ville være det optimale med et null fiske etter reker og et stort fiske av torsk.

Rasmussen mente en måtte finne frem til en ballanse her.